BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 13

6 pagini 3 lei

Duminică 7 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Inger și Demon, sau: Primatul muncei românești

Munca românească a suferit în ultimii ani o dublă evoluție. Pe de o parte, pe brațele tineretului naționalist, ea a fost ridicată până la o nouă etică. In cadrul acestei etici, ea și-a sfârșit conflictul vechi cu lenea și disprețul, sub care un neam oriental acoperea prinosul sfânt al luptei prin propria ta putere. Dematerializată, scoasă din oprobriul marxist, sub flamura taberelor eroice, munca brațelor a încetat să fie prilej de asmuțire socială, revendicare de drepturi și ură dela lucrător la patron.

Neamul acesta oriental, animat de un crez, a dovedit în sfârșit nu numai că poate MUNCI, dar și CANTA MUNCIND, în spirit de ordine devotată și jertfă.

Pe de altă parte, înflorea în spiritul legilor noastre și mai ales călcărilor noastre de lege, munca oficială. O muncă de exploatare aprigă a avuțiilor noastre prin streini, de răsturnare a ordinei sociale prin ridicarea lucrătorului la rang revoluționar — sub pavăza comunismului, — și de denaturare a însuși neamului acestuia prin creiarea unei noi caste de exploatare, cu infiltrarea de peste Nistru a servilor acestei caste, servii cu perciuni naturali și numai pașaportul fals.

DOUA EVOLUTII, DOUA MENTALITATI, UN PISC ȘI O DECADERE, UN TRIUMF ȘI O DERIDERE: MUNCA SPIRITUALA, MUNCA SPOLIATOARE, MUNCA ELIBERATOARE, IN SEMNUL DRAGOSTEI DE NEAM ȘI DE APROAPE, MUNCA ASUPRITOARE A TRUSTURILOR CU TARIF DE FAVOARE, ȘI URA DE CLASA; MUNCA TINERETULUI EXALTAT, MUNCA COCIRJAȚILOR CU TRUP ȘI NAS COROIAT, MUNCA TEMPLULUI LEGIONAR, MUNCA GHIȘEULUI MAX AUSCHNITT.

Dacă semnul Crucei a regisat primul fel de muncă, semnul lui Iuda, corupător de societate românească, și de legislație românească, a regisat pe al doilea.

E marea faptă la cer a naționalismului eroic că a consacrat pe pământul cu ciulini politici, primul fel de muncă. E blestemul partidului internațional-țărănist că dela tarifele de proteguire a industriei parazitare, la pașapoartele false pentru lucrătorii ilíciți, a patronat domnia lui Auschnitt, cu tantieme pentru miniștrii democrației și excluderea restului vast de românime chiar dela dreptul de a-și munci și câștiga propria avuție.

Sensul sciziunei Vaida-Voevod a fost descătușarea unui om brav de sub lozinca Auschnitt. In curând va trebui să mai treacă pela ghișeele acestuia de corupție numai câțiva tineri codoși fezandați și sărmane dame de societate.

Pe celalt ghișeu, frumos cât un altar național, va trece la nemurire spiritul tineretului sărac și împilat.

Ți-ai dat seama, scumpe colega, iubite domnule Iancu Nistor, că ai în față un altar și un ghișeu atunci când — fie și sub pintenul ultimelor evenimente ai pornit la punerea muncei naționale pe noi temeiuri?

Ți-ai dat seama cu ce demon lupți, și către ce arhangheli te îndrepți?

Am citit cu palpitație, titlurile mari din Viitorul ziar cinstit, iubite colega — și comițiile pe care le-ai convocat ca să faci o nouă lege a muncei românești când o ai pe cea veche.

Am văzut pe un reportaj de acesta senzațional, pus ca un destin chiar ciocul domniei-tale simpatic, sau cel și mai simpatic al lui Otto Sassu.

Am văzut seria neagră de reforme: dela excluderea streinilor din înscrierea de firme, la pedepsirea întreprinderilor ce calcă legea proporționalităței (atenție la societățile de petrol, și cea de telefoane) — și de aci, la regimul paradisiac ce va împânzi țara cu căminuri de ucenici, între Timișoara și Cernăuți, Bacău și Tg. Mureș.

Și mi-am spus: Ce adorabile ar fi toate astea, dacă șeful organizației liberale de Cernăuți n'ar fi Michelson! Dacă celelalte posturi de comandă ale muncei și câștigului românesc în ideala Bucovina — Bucovina mea, și mai ales a dumitale — n'ar fi încredințate acoliților lui Michelson, spătarii Predinger, Straucher, Focșaner și iar Predinger, Straucher și Focșaner! Și dacă gurile rele n'ar spune că și Ministerul Muncei ar fi condus mai mult de Michelson!

Te-am iubit și stimat, scumpe colega, — dar m'am și crucit de atâtea ori, cu atâtea bucovineni tot așa de cumsecade ca și d-ta, cum se face că dela înălțimea și tăria pe care o ocupă în Bucovina, fiul plugarului din Vicovul de Sus nu face ceva și pentru acest plugar și muncitor român, ci se încurcă într'una, cu o întreagă șleahtă de politicieni veroși, în cotleții lui Anhauch, Michelson, Predinger și Focșaner!

Ne-am crucit... și am tot nădăjduit ca odată și odată profesorul de Istoria Românilor încă de sub austriaci, să se apuce să scrie și puțină istorie făcută de dânsul, — făcută negreșit fără concursul călimăresc al cronicarilor in — son și — inger.

Acum se pare că însuși partidul lui Vintilă Brătianu iese din propria sa cenușe și te îndeamnă.

Istorice, ascultă Istoria.

Fă cel puțin 1% din ce îți ordonă, și ai un om — și cu el atâți adversari la picioare...

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

FRUMUSEȚILE ȚARII NOASTRE

Dela Crucea Caraimanului spre Predeal

INDEMN LA DESCIFRARE

Gazetele partidelor și ale lumii politice perimate sunt gazete pentru ziua de ieri. Cele de pură informație sunt gazete pentru ziua de azi. Gazetele dreptei naționaliste trebue să fie gazete *pentru ziua de mâine*.

Ele nu trebuie să se desprindă din realitatea prezentului pentru a trăi numai în himere și în anticipări, dar nici nu pot să se mărginească la un actualism fără orizont și fără viziune spre viitor.

Buna Vestire, servind un ideal și militând pentru dânsul, înțelege să definească, să contureze și să ilustreze acest ideal în forme palpabile. Căci ziua de mâine nu va fi făcută numai dintr'o anumită spiritualitate, ci și dintr'o țesătură de noui instituțiuni naționale, care să dea o formă concretă și fecundă acestei spiritualități.

Unul din cei mai valoroși tineri gânditori pe care îi are țara, d. Christian Petrescu, arăta zilele trecute într'un articol din revista LUMEA NOUA, intitulat «Instituționalism și spiritualitate» că nu există o alternativă *«oameni noui sau instituții nouă»*, că formarea unui om nou presupune instituții noui care să creeze și să păstreze o anumită spiritualitate și o anumită etică și că, la rândul său, edificarea unor instituții naționale binefăcătoare nu se poate concepe fără de oameni noui cu suflet și mentalitate nouă.

Problema de a alege ce este mai important și cu ce trebuie început — cu omul sau cu instituția — este o problemă care se rezolvă pe linia experienței istorice într'un singur sens. Sunt oameni supradimensionați sufletește de Dumnezeu, care *creiază* instituții noui, așa că aceștia se situiază incontestabil deasupra instituțiilor care sunt propriile lor creații.

Dar sunt și alți oameni, ca toți oamenii, pe care instituțiile îi formează, îi educă și îi păstrează *ca produse ale lor*.

Cei dintâi oameni — cei puțini — stau *deasupra* instituțiilor; cei din urmă — cei mulți — stau *dedesuptul* lor. De aceia, oamenii care vor să dea un curs istoriei nu pot să se mărginească la a creia numai stări de spirit și climate morale, ci trebuie să elaboreze și aceste instrumente de acțiune asupra massei sociale, care sunt instituțiile.

*

Iată de ce mișcările naționaliste românești au datoria să ne spună mai mult decât ne-au spus până astăzi despre viziunea lor concretă asupra viitorului României a doua zi după triumful naționalismului românesc. Ele sunt datoare să arate mai limpede ce vor și mai precis, cum vor.

Ele trebuie să se preocupe de cadrele noui legale și instituționale, care vor defini noul stat românesc și vor face din ideile naționaliste o realitate.

Ca să ne oprim la un singur exemplu, poate cel mai important din toate: *Ce crede naționalismul românesc despre votul universal egal, direct și secret?* Socotesc oare mișcările noastre naționaliste că această instituție fundamentală este compatibilă cu o reconstituire pe baze organice a societății românești? Nu a arătat oare îndeajuns experiența că, în actuala sa formă, votul universal degenerează în demagogie, în destrămare morală, în fărâmițarea puterilor naționale și în stăpânirea partidelor și a presei de către plutocrația înstrăinată?

Dar în ceeace privește problema dacă viața de partid și multiciplicitatea partidelor politice trebue să mai continue, ce crede mișcarea naționalistă? Căci și aceasta este una din problemele cruciale ale statului de mâine.

Dintre centrele de acțiune și de gândire naționalistă numai școala corporatistă românească — care este numai un centru *de gândire* și a refuzat stăruitor să se transforme și într'un centru *de acțiune* politică — și-a spus cu preciziune cuvântul său. Celelalte mișcări naționaliste se păstrează mai mult sau mai puțin în rezervă și nu atacă bucuros enigmele viitorului.

Dar BUNA VESTIRE are în această privință o situație privilegiată. Fiind un ziar *liber* de luptă și doctrină românească poate deveni oricând un centru de preocupări și de discuțiuni doctrinare privitoare la statul naționalist de mâine. Ea poate strânge zi de zi, toate încercările meritoase și bine inspirate de a schița prin gând configurația statului viitor, de a arăta căile și mijloacele prin care se vor rezolva toate marile probleme care chinuie astăzi românimea și acea parte deosebit de simțitoare a ei, care este tinerimea românească.

Distinșii directori ai acestei gazete au primit bucuros să-și deschidă coloanele pentru acest fel de dezbateri. Nu este vorba de o dezbatere fără îngrădiri, la care s'ar putea manifesta orice păreri, chiar și împotriva doctrinei naționaliste. Este vorba de o dezbatece pentru alegerea mijloacelor de valorificare și realizare *a doctrinei naționaliste*.

Și este vorba de a risipi odată mai mult calomnia adversarilor, care pretind că mișcarea naționalistă este numai o pornire de instinct. Ea este desigur și o manifestare a instinctului robust și sănătos, dar este, cum se va do vedi în curând prin însăși conducerea statului, *o revoluție de idei și de fapte*.

Mihail Manoilescu

Provocările din Sărindar

Iau condeiul astăzi cu sentimentul unei triste zădărnicii și nu mai izbutesc să pricep blestemul care apasă peste scrisul nostru cotidian. Dacă am o palidă consolare e poate numai eroismul acestor gânduri scrise care se bat, ca un foarte inegal duel, înainte chiar de a fi ajuns pe câmpul de luptă unde au fost destinate.

Cu sentimentul acesta mă uitam deunăzi pe un număr din Buna Vestire care mi se aducea dela tipografie. Aveam acolo articolul zilnic pe care l-am semnat desigur dar în care, ca aproape în toate din ultimul timp, mă recunosc atât de puțin! Frazele sunt rupte bizar la început, când nu sunt obligate să se sfârșească mai repede decât ar fi vrut, în neant, fără punct, fără virgulă, fără înțeles — și în acest galimatias autorul stă perplex, uluit și chiar resemnat puțin gândindu-se cât poate fi de primejdios țării lui, fără să bănuiască măcar! Aceasta a fost soarta acelui articol, de pildă, în care infieram absurdul atentat dela Iași, dar în care n'am izbutit să găsesc, când l'am văzut tipărit, decât panica literelor și a cuvintelor unde subiectul își căuta în zadar predicatul sau predicatele nu mai serviau niciun subiect, și unde chiar ortografia — «DUS'O» etc. — era acum de o extravaganță pe care nu mi-am îngăduit-o vreodată!

Bine, toate astea, foarte bine — mi-am zis! Probabil, ca celebrele personagii ale lui Pirandello, și gândurile mele, cel puțin în ziua de azi, sunt sortite să-și strige inutil dreptul lor să trăiască. Un creion roșu le răspunde peremptoriu că nu e permis, o ștampilă apoi — «cenzurat» — și s'a terminat! Dar, încăodată, foarte bine. Și eu sunt fericit să fiu tăiat în carne vie, în literă vie, dacă — vorb'aia! — interesele țării o cer!

Decât, ne mai putând să citesc articolele mele, iau în mână presa din Sărindar și se înțelege că o răsfoesc foarte atent... Văd atunci că Honigman—știți, cel cu galoșii—Honigman incendiatorul, Fagure din closet, traficantul de cauciuc cu Rusia Sovietelor, are voe să târască în fața tribunalului public pe toți Românii patrioți, pe cari el îi acuză cu autoritatea pe care o are, de crima abominabilă dela Iași... Sunt vinovați naționaliștii!, declamă fagurmanii congestionați, cu obrajii roși de palme străvechi — și de indignare. A protestat A. C. Cuza, Octavian Goga, au protestat toate grupările naționale — pistruiul dela gazetă e indiferent, el nu aude, nu iartă! Să fie exterminați, așa dar, toți studenții din universitățile noastre, să fie condamnați rapid toți aceia cari n'au desertat de pe front n'au casiere la curțile marțiale — fiindcă aceștia sunt naționaliști și fiindcă dulcii pirați dela Lupta îi vor neapărat criminali!

Dar honigmanul nu e singur în acest nou incendiu pe care vrea să-l aprindă pe țară. Peste drum, în vastul Kolhoz dela Adevărul și Dimineața frații lui galițieni, stăpânii lui Mihail Sadoveanu, aruncă din rotative aceleași scântei peste praful de pușcă... Sunt vreo douăzeci de coloane compacte alaltăeri, în Adevărul, care ne scutură pe toți, febril... Ei ne iau de scurt, ne iau la rost în idișul lor umanitar, ne caută în buzunare, ne perchiziționează conștiința și vor să ne dea afară din România — toți proxeneții ăștia dela tarabele lor de opinii, cari n'ar putea să arate pașapoartele acelor zile negre când au trecut frontierele noastre, flămânzi, cu mâna lor întinsă care cerea de pomană o țară!

Cam atâta voiam să spun respectuos cenzurii pe ziua de azi... Din puternicul ghetto de presă dela București, cei mai buni Români, singurii cari au mai rămas prin incertitudinea zilelor astea, sunt denunțați criminali și se cheamă asupra lor toate rigorile și toate represiunile organelor noastre de pază.

...Și adevăr zic vouă, iubiți prieteni cari mă citiți aici și cu cari împart tristețile mele cotidiane, — nu e departe ziua când se va cere expulzarea noastră, a tuturor, în massă!

O vor cere pistruii cari au pus stăpânire pe noi — arendașii lui Mihail Sadoveanu, toți indivizii ăștia interlopi din redacții cari în ceasul acesta se mulțumesc să ne strivească subt rotativele lor.

Să rămână țara numai a lor, o țară pe care au întâlnit-o în praf, pe undeva, în drumul aventurii... Ce frumos «gescheft» se prepară, în umbra toleranței noastre! Hai fraților, — pregătiți-vă bagajele! — să fim umanitari și să plecăm în altă țară...

TOMA VLADESCU

Mult zgomot... pentru ce?

Urlă jurnalele jidănești ca la Sabatul cel din urmă, tună presa iudeo-masonică din străinătate, iar d. Tătărăscu-Jupiter, aruncă fulgerile d-sale sforăitoare asupra tineretului acestei țări, fără îndurare! Dar dece domnilor, dece, ce s'a întâmplat?

Un domn profesor universitar a fost atacat pe o stradă a Iașului de nu se știe cine și din nu știm ce motiv!

Căci aceasta este adevărul — adevărat. Până astăzi nimeni nu știe nimic precis și tot ce se scrie, tot ce se aude sunt presupuneri, iar nu fapte.

Cine l-a atacat pe prea — veneratul domn profesor?

Studenții? Poate. Un servitor, desperat care n'a primit salariul de câteva luni de zile și — căruia îi mor copii de foame? Iarăș poate. Atunci cine? O fantomă?

Când n'ai nici o certitudine, nici o dovadă precisă, cum este posibil să pornești — bazat tocmai pe acest fapt — la o serie întreagă de măsuri

Dacă un oarecare individ pândește pe cineva la un colț de stradă, tineretul naționalist, e vinovat? Dacă nu plouă la timp, tot tineretul e de vină? Dacă nu fată vaca lui Nea Ilie, tot tineretul e de vină?

Sau dacă onoratul guvern al unei țări și-a pierdut mintea tot tineretul e de vină?

Și cred domnii politicieni, oameni maturi cu răspundere în țară, că e în interesul public ca tineretul să fie provocat?

Căci altfel atâta zgomot, atâta scandal, pentruce? Pentruce domnilor?

Ioan Vial

Dușmanii Neamului vor să îngroape o generație întreagă. Presa comunistă ne dă lecții de patriotism. Cei fără de țară afișează drepturi de proprietate asupra țării noastre. Jidanii vor să ne învețe cum să ne cântăm doinele. Și cum să ne plugărim brazda. Ei cer apă și pământ în țara asta. Scrisul românesc e monopolizat de ei. Vorbesc de țarină și de altare. Discută politica internă și externă a României.

Țară, țară, cutează străinii să vorbească în numele tău.

Tinere, frate, camarade, îngenunchiază. In fața altarelor și 'n fața mormintelor. Ascultă, tinere, frate, camarade, ceasul istoriei bate ora rugăciunii. Să ne rugăm pentru Invierea Patriei.

BOLTA SFINTA-BOLTA RECE

Printre ilariantele titluri masonice descoperite în arhivele de care s'a vorbit și eri, mai e unul de: Marele Scoțian al Boltei Sfinte.

Imediat ce s'a aflat, Pangal a primit următoarea telegramă: «Rog specificați de ce Boltă Sfântă e vorba. Dacă e vorba de Bolta Rece, țineți titlul pe loc, sosesc îndată! Iamandi».

UNDE MERGEM?

Renașterea Noastră — *auziți titlul — oficiosul semit al țărei — are în manșetă următoarele cuvinte dela Ion Mihalache citire;*

«Toată țara rămasă în plinătatea minței se întreabă unde mergem»?

Unde să mergem, d-le Mihalache? Nu cumva în Palestina?

RELAȚII DIPLOMATICE

«Renașterea noastră», organ național evreesc — dece n'ar fi și național-țărănesc? — anunță că va închide unul din apropiatele sale numere legăturilor dintre România și Palestina.

E vorba de legăturile dintre oamenii noștri politici și «evreii pumunteni»?

DOCTORUL FARA VOE

Insemnări de pe front

ATACUL

de NECULAI TOTU

Moța este primul de sentinelă. Marin și cu mine ne-am culcat. Ne-am strâns unul în altul, ghemuiți, să ne încălzim. Eu cred că am 40 de grade. M'am muiat și încep să am vedenii. Marin a adormit lângă mine. Peste 3 ceasuri vine rândul lui. Ne sculăm. Pun bidonul la gură și beau toată apa. M'am răcorit. Moța este mort de oboseală și înghețat de frig. Imi spune:

— «Totule, vino la spatele meu și mă încălzește!»

Ne culcăm jos și mă lipesc cât pot de el. Ii suflu cald la ceafă. Marin ne-a învelit cu păturile noastre de bumbac. Câteodată parcă și acum îl simt lângă mine pe Moța, așa am fost de strânși unul lângă altul.

A doua zi de dimineață, predăm păturile la camion și luăm cafeaua cu lapte. Este o zi posomrâtă cu ceață. Până acum am avut noroc numai de zile frumoase. Stan cu Moța și Marin de vorbă despre lucruri și amintiri de acasă. Apoi cei doi se duc în vizită și pe la d. Clime și ceilalți. Alecu cu tot «bon ton»-ul lui, a cărat câțiva saci cu băligar pentru a izola apa ce izvorăște din nisip. Ii văd cum încălzesc conserve de fasole la jăratecul butucilor de vie. Lui Marin i se rupea inima când vedea cum soldații scot din rădăcini via și fac foc. Din cauza ceții ni se permite să facem focul căci inamicul nu ne poate repera.

E plăcut acest mic repaos. Puștile stau pe parapet, învelite cu cârpe la închizător să nu intre nisip și să nu le ruginească ceața.

Am făcut rost și de câteva lădițe în care au fost cartușe. Le desfac și le pun sub paie. Caporalul nostru încearcă să facă și el o leacă de foc. Ramurile verzi nu vor să ardă, cu toată benzina pe care o toarnă peste ele. Imi fură toate scândurile și focul s'a aprins. Tot fumul ne vine nouă în ochi. Pun în glumă masca de gaze. Avem niște măști de gaze — o minune. Poți sta ceasuri întregi și nici nu le simți. La Plana Maior a venit în vizită un căpitan Maur, foarte simpatic. Stau cu toții de vorbă. Ceața împiedică operațiile. Se face ceasul aproape 12.

Deodată o bubuitură și un obuz de tank vine chiar în mijlocul tranșeei Statului Major al Banderei, drept în brațele Căpitanului Maur.

Il face praf, bucăți de carne și sânge sar în aer stropind pe cei dinprejur. Mai e rănit puțin la picior și locotenentul nostru; și alți câțiva. Se face o mică tulburare. Soarele începe să risipească ceața. In fața noastră se aude mișcare. Tunurile noastre antitank nu văd nimic. Peste o jumătate de oră de așteptare încordată, ceața s'a ridicat. In fața noastră pe deal, inamicul se vede în mișcare. Nu-i nici un kilometru între noi și el. Incepe să ne bată cu mitralierele și puștile mitraliere. Se dau ordine scurte. Artileria de toate calibrele își începe concertul. Ii răspunde și a noastră. Un zgomot infernal. Deodată apar la orizont și tankurile inamice, zece, douăzeci, douăzeci și cinci, — cine le mai numără! Seceră cu mitralierele și bombardează cu tunurile. Bombele cad unele lângă altele, — foc, fum, moarte!

(Continuare în pag. 3-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Elogiul Tinereţii..

Universitatea s'a trezit deunăzi, pustie şi ferecată. Glasul ei s'a spart în ecouri pe sălile goale şi triste. Sufletul îi fusese dus peste noapte la gară, să-şi ocupe loc în trenul de provincie. L-a căutat în biblioteci crezându-l prins de somn şi doborît printre cărţi, dar cărţile rînduite de paradă pe policioare şi întroenite de inerţie, au întrebat şi ele unde le sînt albinele; studentul acela cu gulerul îmos şi cu ochii iluminaţi de strălucirea lui interioară, bizantină; studenta de lângă calorifer, înfrigurată de suflarea zgripţuroasă a «babelor» şi îmbujorată de «homerul» care-i înfruntă cu antica lui răceală, tăciunii moeniţi din ochii ei. Albinele călătoreau în cl. III-a, cu gândul înapoi la tomurile din biblioteci.

S'au iscat, din burduful văzduhului, viforniţele, să oprească trenurile; dar ce poate un biet crivăţ, fie el şi siberian, în calea unei hotărîri ministeriale? Şi legiunile studenţeşti, la ceasul acesta adânc din noapte, când le scriu, vor fi primit sărutări părinteşti sau îmbrăţişările prieteneşti ale provinciei, îşi vor fi săpunit bine barba şi vor fi ieşit pe bulevard sau uliciοară. In urbea lor s'a stîrnit o răbufnire de viaţă, frenetică, studenţească. Prietenii mei (mii şi mii) nu se vor simţi prost, vor găsi la cinematograf, filmele pe care le mai văzuseră, în Capitală, cu 4 lei, doi ani în urmă.

In urma lor, aici, le-au rămas «ceasurile deşteptătoare», cu minutarele moarte, la 7 (dim.). Dorm şi ei, prietenii mei, studenţii, răpiţi dela antrenamentul cărţii, le dorm şi bibliotecile. Poate că, în grabă, au uitat să lase semn la pag. unde şi-au sistat lectura. Dar alta-i grija lor ameninţătoare ca «trunchiul denunţătorilor» dela San Marco: examenele lor au suferit o sincopă. Câteva eventuale «bile» albe, roşii sau negre au rămas arestate sau suspendate.

Ce uşoară şi cuminte e Universitatea: studentul se joacă în «bile», toceşte, se îngraşă cu duhul cărţilor şi capătă o «bilă», chestie de virtuozitate.

Gândurile mele aleargă după voi, urmaşii mei din amfiteatrele, seminariile, laboratoarele şi bibliotecile universitare. Vă găsesc, bunăoară într'un orăşel cochet ca o fată de măritat, în bucla Oltului, strânşi iarăş la Academia de tutun, cafele şi biliard, a tinereţii voastre pensionare. V'au arestat cărţile, cursurile, armele inteligenţei voastre preţimpurii. Bătrânii şi-au lăsat bobocii de gâscă, v'au trimis pe voi să-i îngrijiţi, ca să vină ei să mai petreacă o lună din post, ei, foştii berari ai Heidelbergului... (păcat) de altădată. Prieteni, cu voi a plecat entuziasmul şi tumultul străzii; orgia de cîntece sprinţare şi voioşie olimpică şi-a luat papucii şi s'a ascuns prin catacombele de luxurie, care se mai chiamă «localuri de noapte». Spiritul vostru plebeu se ofăţeşte. O ţară întoarsă. Bătrîneţe fără tinereţe. Papucii conservatori şi naftalina pentru «polul» de ani! Vă fură vepcile de pe-o sprinceană şi cascadele din suflet, iar voi în fumul cafenelii, studiaţi geometria biliardului. Dacă v'au luat «bilele» dela Universitate, le-aţi înlocuit repede, copii teribili! cu bilele dela biliard. Le iubiţi cu furie, ştiu şi le cunoaşteţi taina efectelor. Uitaţi pentru totdeauna «bilele» Universităţii căci printre ele sînt şi «negre». Vă vor chema să vă întoarceţi la biblioteci şi la examene, uitaţi-le şi pe acestea, oricît de dragi şi necesare v'ar fi, gândiţi-vă la bile «negre». N'aveţi acolo, «bile», la biliard? Şi'n toate «albe» şi «roşii» şi n'aveţi «negre».

Tinereţea voastră iese la pensie: papucii, biliardul şi ediţiile de provincie ale gazetelor naţionaliste. Îmi pare bine, prieteni şi-mi pare rău. Dar vă va atesta şi biliardul?

Pânza lui e verde...

Ion Băleanu

Gânduri crestine

Lumea începe să devină iarăş creştină. Cu toate aparenţele contrari, cuvântul cel viu al Evangheliei pâlpâie ca un izvor înfundat în străfundul fiinţei noastre, căutându-şi ieşire la suprafaţă.

Exasperată de sterilitatea unei vieţi desfăcută de butucul ei, omenirea se îndreaptă spre imaşul reavăn al mântuirii, după atâta amar de pribegie prin pustiu. Oricari ar mai fi caracteristicile vremii noastre, nu i se poate tăgădui totuş, un puternic colorit religios. Chiar ateismul cel mai categoric, nu este, în fond, decât căutarea pe căi negative a unui reazim spiritual, solid şi neclintit, o evadare, deşi nefericită, din relativismul chinuitor, o hotărâre impunătoare de a ieşi din indiferentismul care ne apropie de regnul morţii totale.

Pentrucă în definitiv, un ateu, prin însăşi faptul că a încercat să se urce pe vrejul credinţei, care s'a rupt sub greutatea pântecului său, este mai de preţ decât indiferentul religios, care crede tocmai pentrucă această credinţă nu-l costă niciun efort spiritual. Credinţa u este numai un dar şi un talent, aşa cum greşit socotesc unii, ci dimpotrivă, presupune un efort continuu pentru a fi-o însuşi.

In suflete nemuncite, credinţa nu isvorăşte. Ea ţâşneşte numai acolo unde sedimentul păcatelor a fost subţiat printr'o strădanie neîncetată de a deveni mai bun. Ca să te bucuri de roadele credinţii trebue să-ţi «tai voile cărnii» şi să simţi durerea renunţării la păcat. Deaceea marile convertiri se plâng cu lacrimi mari cât pumnul. Dealtfel şi în viaţa de toate zilele, momentele de fericire adevărată nu mai încap în zâmbet, ci năvălesc în plâns. A-ţi plânge păcatele proprii şi chiar pe ale altora, iată adevărata bucurie a mântuirii şi îndreptării creştine!

O conştiinţă religioasă mijeşte abia atunci când cineva a înţeles bucuria lacrimilor grele pe cari le varsă pentru păcat. Deaceea putem spune că, dacă noi, ca neam, am avut până acum atitudini creştine, apoi am respirat religios din datini şi din obiceiuri. Abia de acum înainte începem să avem o convingere şi ni se înfiripă o conştiinţă morală.

«Pentrucă am plâns» şi sincer şi înfundat şi mult.

„Rânduiala"

Arhiva de gând şi faptă românească.

Redactată de grupul: D. C. Amzăr, Ernest Bernea, Ion I. Ionică şi Ion Samarineanu.

Cu colaborarea D-lor: Vasile Băncilă, Ion Conea, Radu Gyr, Mihail Polihroniade, Victor Gârcineanu, Nicolae Popp, Nicolae Brânzeu, etc.

Apar 10 CAETE PE AN — a 4 pagini — format mare Lei 20.—

Abonamentul Lei 200.—

Redacţia şi Administraţia: Bucureşti II, Francmazonă 7

Rostite ieri, valab.le peste veacuri

«Pământul românesc, al Românilor» este credinţa mântuitoare a sufletului românesc Cl, din fundul începuturilor poporului român se revarsă asupra noastră ideea istorică: să nu lăsăm altora pământul să nu peţisim ţara, nici să impestriţăm neamul. Şi deaceia biruitori sau biruiţi niciodată n'au primit ca Pe Moşia noastră să se întemeieze domnia străinilor. In zile negre, osteniţi de lupte cumplite, multe am răbdat, dela puterile mari, dar n'am îngăduit ca pe pământul României să se statornicească clădirile lor de negoţ ŞI DE SPECULA. O victorie desăvârşită am izbutit să dobândim: «nestabilirea străinilor pe pământul Românilor». Când Constituţia zice poruncitor: «Teritoriul României nu se poate coloniza cu populaţii de gintă străină» încheagă acolo, în câteva cuvinte, întreaga noastră istorie. Noi nu voim să fim bogaţi şi fără patrie, ci, dacă bogăţia n'am putea-o dobândi decât cu jertfa ei, atunci mai bine săraci în patrie cinstită şi liberă. Cel ce n'au izbutit să facă alianţa israelită în congresul dela Berlin, o face acel cari, de mult urmăresc colonizarea ţării cu străini». Şi ce va mai rămâne din Români? In locul drapelelor politice... grămădiţi-vă sub drapelul Românieii». Sub acest drapel fiii voştri au învins şi au pus pe fruntea Regelui cercul de oţel închis în cruce, pentru ca România să fie a Românilor. Români, să ne înfiorăm de cuvintele scripturii: «Pieirea ta prin tine însuţi», şi să nu dormim, nici să ne sfâşiem în ceasul de primejdie. Să fim una, duşi de acelaş ideal, de aceiaşi iubire, de aceiaşi spaimă că un guvern vitreg desparte pe Rege de Ţară, pe Ţară de Constituţie şi pe poporul român de istoria şi suveranitatea lui.

Să oprim mâna istoriei d'a săpa pe paginile ei ruşinea că «Poporul român a fost învins de zapcii şi slujnicii lui».

(Delavrancea, dela Academia Română fost ministru în cabinetele P. P. Carp şi ale lui Ionel Brătianu, Români...).

CUIBURI DE LUMINA

Revista «Culise» reproduce un articol al d-lui *Virgil Carianopol* publicat cu 5 ani în urmă într'o revistă, în care cerea ca scriitorii tineri să poată avea un spaţiu, un adăpost al visului lor, în coloanele Revistei Fundaţiilor Regale.

«Culisele» au făcut un act cu totul nepoliticos şi insinuant. Pentru că *Virgil Carianopol* este colaborator al Revistei Fundaţiilor Regale şi chiar editat cu volumul *«Scrisori către plante».*

—

ŞTEFAN BACIU a obosit. Prea devreme. Este un semn al amurgului poeziei moderniste. Poate că numai Georg Trekl *îl mai îndeamnă să reziste unei situaţii «comode» a visului.*

—

«ÎNTUNECATUL APRIL» se numeşte cartea lui EMIL BETTA premiată de Fundaţia pentru artă şi literatură «Regele Carol II».

După HORIA STAMATU, EMIL BOTTA şi ŞTEFAN STANESCU (premiat şi ultimul cu volumul de versuri «ARCA LUI NOE») sunt singurii poeţi cari fac cinste instituţiei. O reabilitează. Premiile lui Emil Botta şi Ştefan Stănescu ne bucură.

—

MIRCEA STREINUL

Iconarul bucovinean, care ciopleşte în lemn românesc frumoase inscripţii, mai are două romane pregătite.

Unul e *«Drama casei Timoteu»*. In paginile acestui roman e descrisă ascensiunea familiei ţărăneşti Timoteu. Bătrânul Timoteu a luptat fără scrupule o viaţă întreagă pentru a se îmbogăţi. Îşi dă fiul la şcoală, însă acesta comite un furt şi trebue să renunţe la învăţătură. Anii trec, fiul se cuminţeşte şi se face meseriaş. Pasiunea de putere şi bogăţie începe să-l însufleţească şi pe el. Cu timpul ajunge mare industriaş, unul din cei mai bogaţi oameni din Bucovina.

Visul bătrânului Timoteu, care mai trăeşte — deşi e paralizat şi put ezit de toate bolile — începe să se înfăptuiască: fiul industriaşului face studii strălucite, ia doctoratul în chimie. La o masă de familie, bătrânul Timoteu moare fericit. Ascensiunea casei sale a fost strălucită.

Ea s'a produs însă, prea grăbit şi nu poate dăinui.

Din cauza unui scandal, chimistul este aruncat în pleava societăţii, de unde nu se mai poate ridica. Ciclul familiei Timoteu se [illegible] într'o noapte halucinantă de alcool şi nebunie.

Aşteptăm *tipărirea* romanului. Editurile s'ar putea gândi puţin.

—

PAVEL BELU

este un nume necunoscut pentru mulţi. Pentrucă e tânăr. Ilustra democraţie română a ţintuit tinereţea la stâlpul infamiei şi al definitivei condamnări.

Pavel Belu mai are o greşală: e copil. E tânăr şi faţă de noi, tinerii. N'a împlinit 17 primăveri încă. In schimb, a tipărit un volum de versuri. Sunt câteva stângăcii acolo, în poezia lui. Şi câteva influenţe. Dar tot acolo, în poezia lui Belu, se zideşte un tipar reavăn şi vers pornit din brazdă, simplu şi frumos. Pavel Belu nu ştie acest lucru.

«CURCUBEU PESTE ŢARA»

Bade, cruce de voinic,
cruce de pământ despic:
mândră masă
de mătasă
şi pe ea colaci de soare
şi ştergare,
mari ştergare.

Fluier, fluieraş de fag,
scrie lună peste prag,
fluier, fluier de argint,
scrie trupul pe pământ,
scrie'n lemn frumos de soc
sprincene de busuioc.

Ziua albă,
grea de nalbă

Inserare
sub ogoare.

Lângă somn copac de lună,
noapte bună,
noapte bună.

Mire, mire,
trandafire:
la capăt de sat sărac
pod de rouă peste veac.
La marginea câmpului,
fluierele vântului,
cărările Sfântului.

Teofil Lianu

—

Anton Bolată **are un condei neobosit şi viguros. Informat, foarte informat şi cu o vervă rar întâlnită, discută şi comentează permanent viu şi actual.**

In numerele viitoare, vom publica o bibliografie a activităţii sale publicistice.

Gânduri

duminecale

In ţara în care pe fiecare zi se înalţă în block-haus, afară de anteriul prăfuit al preotului de ţară, nimic nu e mai dărăpănat decât zidul vechi al mănăstirii. Deşi istoria literaturii noastre va începe totdeauna cu Codicele Voroneţian şi Psaltirea Scheiană; deşi nu ne vom putea face vreodată o idee clară despre trecutul românesc, abstrăgând imaginea zidurilor mănăstireşti cari poartă încă rănile loviturilor vrăşmaşe; deşi memoria şi conştiinţa naţională s'au închegat în tinda şi chiliile acestor «prefecturi ale lui Dumnezeu», totuşi, presa de stânga, aşa de bine a format spiritele, încât, azi, nimeni nu mai îndrăzneşte să cugete la mănăstiri de teamă să nu devină ridicul, dovedind atâta lipsă de rafinament intelectual. Nimeni nu mai are voie să se gândească la valurile de spiritualism cari s'au revărsat din aceste cuiburi creştine, dând putere de rezistenţă neamului pe care ele, ca nişte mame bune, l-au educat şi nimeni nu mai cutează să creadă că şi azi mănăstirile pot deveni focare de contagiune morală şi teodromuri spirituale, de unde sufletele şi-ar putea lua mai uşor sborul spre înălţimi.

Pe lângă aceste vestale, creştine ale neamului, căzute între tâlhari, au trecut mulţi pelerini mulţumindu-se doar să le buzunărească de pisanii şi diptici sau, ceeace e şi mai grav, pângărindu-le sfânta lor fecioríe cu chefuri şi beţii. Nimeni însă nu s'a gândit să le traducă pe planul actualităţii şi să le reintroducă în pulsul viu al vieţii. Dacă mai există cumva un Dumnezeu în ceruri, greu vom putea scăpa de blestemul ce ne urmăreşte pentru păcatul de a fi dat uitării pe aceste bunice cari au veghiat lângă leagănul nostru, până şi în cumpănă de noapte, târziu. Or fi şi blestememăm în zadar şi prea nu ni-se cunoaşte sporul!

Acum în urmă, circulă svonul că s'ar fi găsit un samarinean milostiv, care să le vină într'ajutor, pansându-le şi înzdrăvenindu-le. E vorba de proectul de lege «pentru înzestrarea mănăstirilor» pe care d. ministru al cultelor, spunea deunăzi la Senat că l-ar fi întocmit.

Simpatia subită pentru cele religioase care i-a cuprins pe oamenii noştri politici este notorie şi surprinzătoare. Au observat, probabil, că sentimentul religios, înăbuşit atâta vreme în străfundul popular, răbufneşte cu putere, şi gata au apucat calea Bisericii ca să-i iese înainte. Pentrucă, de fapt, e prea vizibil că ei nu sunt chiar credincioşii cari se căsnesc să pară.

Până şi d. Iorga, acest mare hagiu al mănăstirilor care trece drept un creştin remarcabil, vorbind despre jertfa celor «doi băeţi viteji» nu uită să adauge că «ei au murit pentru credinţa lor», ca şi când credinţa lor nu ar fi fost şi a dumnealui. (Sau e cumva mahometan?).

Prin interesul exabrupt, pe care politicianii îl arată Bisericii, se pare că vor să transforme şi problema religioasă, ca şi pe cea a muncii într'o foarte subtilă măsură de poliţia socială. Dar în definitiv, ce ne interesează necredinţa lor, când sunt siliţi să recunoască forţa credinţei noatre?

Dacă n'am şti că democraţia, incapabilă să mai facă ceva temeinic, născoceşte doar simple pricini de laudă şi adeseori îi e deajuns un plaivas ca să poată spune că e stâlp de telegraf, noi am lăuda intenţia pioasă a ministrului de culte.

I. C. BACA

CALENDAR

Sâmbătă 6 Martie 1937

ORTODOX: † Sâmbăta morţilor. S-ţii 42 martiri din Amoreea.
CATOLIC: S-ta Coletta (Colettei).
Răsăritul Soarelui la 6.57.
Apusul Soarelui la 18.7.

Radio România

Sâmbătă 6 Martie

19: Ora. Mersul vremii. Actualităţi.

19.10: Concert de după amiază al Orchestrei Radio, dirij. de Const. Nottara: Uvertură din opera «Coţofana hoaţă» de Rossini; Carnavalul animalelor, de Saint-Saens; Intr'o găinărie de Bortkiewicz; Dansul puişorilor în găoace de Mousorgsky; Dansul cocoşilor din opera «Mascarada» de Nielsen. Defilarea animalelor savante, de Karl Albert.

20.15: Vasile Bogrea, de prof. Ion Petrovici.

20.35: Cântece olteneşti, Petre Alexandru (voce); Gogu Boldeanu (pian); Mână Gheorghe boii bine, cântec popular; Maria neichii Marie, cântec popular; Busuioc floare cu dar romanţă populară de C. Petrescu; M'a urît Gheorghiţă al meu, cântec popular de Mia Braia; Bordeiaş, bordei cântec popular de G. Boldeanu.

21: Poşta Radio

21.15: Muzică de dans, Jazzul Melody (voce: Viorica Anghel şi Dorel Liveanu) Hei marinare, foxtrot de Fain; Ia mi inima, foxtrot de Ahlert; Cântă cântă mereu, tango de Bixio; Pagini de dragoste, rumba de Ansell; Cântec de iubire, vals de Abraham; Bate din palme, foxtrot de Fairley.

23.30: Radio jurnal. Sport.

22.45: Concert nocturn al orchestrei P. Moţoi, transmis dela Restaurantul «Mircea».

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

23.55: Ultimele ştiri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Aida.
NAŢIONAL: matineu: Avarul; seara: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: matineu: De ziua nevesti-mi; seara: Cloşca
COMOEDIA: matineu ora 2.30; Ora «H»; ora 6: Absenţe nemotivate; seara: Ora «H».
VESEL: mat. şi seara: Scurt circuit.
ALHAMBRA: Relache.
MODERN: Corbul alb (premieră).
LIGA CULTURALA: Cadavrul viu
PATINOARUL OTETELEŞANU deschis dela 9 dim.—9 seara.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Misiunea Brigăzii 41.
ARO: Vinovatul, jurnal şi complectare.
CINEMA A. R. P. A. «Simfonia Jazului» cu Rochelle Hudson, jurnal şi complectare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Elisabeta regina Angliei şi complectare colorată.
FORUM: Reputaţia d-rei Allenbury şi Căsătorii Americane.
CENTRAL: Rin-Tin-Tin salvator; Caranga; Trupa de reviste Bonzo.
DARLY: Romeo şi Julieta şi Viaţa Pariziană.
OMNIA: Antonio Adverso şi Escadrila de noapte.
MANON: Sublima amintire şi Rapsodia dragostei.
MARCONI: Nemuritoarea iubire Jurnal, revistă.
MODEL: Uniţi pe vecie şi Străjerii din Texas.
FRANKLIN: (Ateneul Român): Ultimii Mohicani şi Hollywood Melody 1937.
DICHIU: Infamia şi Manevrele de toamnă.
COTROCENI: Maria Stuart şi Soţie contra secretară.
AMERICAN: Regina junglei şi Valsul şampaniei.
PACHE: Aur chinezesc şi Marietta.
DACIA: Romeo şi Julieta; Scandal modern cu Clark Gable.
ORFEU: San Francisco şi Tânărul conte Miki Mause.

Conferinţe

Problema elitelor sociale

In cadrul unor cicluri de conferinţe organizate de *Oficiul de Educaţie a Tineretului Român*, au vorbit în primul ciclu d-nii prof. *Ţiţeica*, prof. *Rădulescu-Motru* şi profesor *Simion Mehedinţi*.

In al doilea ciclu, cu îndemnul firesc şi deci românesc de a rezolva probleme sociale, d-na LUCIA COSTIN a ţinut o sugestivă şi impresionantă conferinţă despre: CUM POATE CONTRIBUI FAMILIA LA FORMAREA ELITELOR SOCIALE. Redăm rezumativ cuvintele rostite de distinsa conferenţiară:

Familia, dând întâietate şcoalei în ciclul de conferinţe care urmăresc să lămurească problema formării elitelor sociale, a recunoscut prin aceasta superioritatea ei.

Faptul că această recunoaştere s'a făcut în familia străjerească e un simbol şi o nădejde.

Aceste consfătuiri, care amintesc sfaturile bătrâneşti din vremuri apuse, îşi au îndrumătorul lor înţelept, străbunul familiei din vechime. Ele ţintesc să făurească un crez ce duce la înfăptuiri.

Familia-căminul trece printr'o turburătoare criză morală, pierde autoritatea, farmecul din pricina noilor condiţii de viaţă, care deplasează interesele şi preocupările familiei din cămin spre viaţa din afară de el, a puterii de atracţie a vârtejului vieţii moderne, a numărului mic de copii şi a îndrumării date educaţiei fetelor care nu sunt pregătite pentru viaţa de cămin.

Curente sociale protivnice urmăresc şi contribue la destrămarea familiei.

Numai în cămine elite, de către mame elite se vor forma elitele sociale care reprezintă, cultivă şi întreţin concepţia de viaţă, idealul social şi naţional al unui popor.

Ele presupun un ideal, o energie, un fond moral, alcătuit din convingeri, simţăminte şi deprinderi care se câştigă şi se cultivă numai în atmosfera vieţii de familie.

Educaţia morală, care începe prin pildă şi faptă, e darul familiei.

Căminul e microcosmul social. — pregăteşte adaptarea la viaţa socială; descoperind individualitatea şi cultivând personalitatea, ajută progresul social prin îndrumarea indivizilor spre activităţi potrivite cu aptitudinile lor.

Străjeria poate şi trebue să contribue la ridicarea nivelului moral al familiei în înţelegere cu şcoala.

Va cuceri şi îşi va asocia familia prin consfătuiri în care se convinge, lămurindu-şi bine ţinta şi mijloacele, prin cămine străjereşti pentru copiii expuşi primejdiei gazdelor, şi va ajuta întărirea ei, îndrumând fetele străjere spre viaţa de cămin.

Poporului românesc, literatură şi artă românească. E criminal să înlănţuim sufletul nostru naţional în închisorile străinismului. Este inadmisibil să tolerăm asfixierea propriului nostru suflet prin murdăria slovei jidoveşti. Nu ne putem justifica existenţa istorică decât prin românism. Şi românismul e diametral opus străinismului.

Cronica dramatică

TEATRUL REGINA MARIA: Edmond Conrad: CLOŞCA, (cinci tablouri)

Aşa cum porneşte, piesa aceasta cehoslovacă pare pe scena românească o încercare de justificare a Micei Înţelegeri, la ora aceasta puţin compromisă pe scena politică.

Şi totuşi nu e aşa. Cloşca e o piesă bună. Mai mult, e o piesă bună care e şi onestă.

Luptând eroic cu virtuozitatea — dar ca să o excludă nu s'o achiziţioneze — comedia lui Edmond Conrad, frumos tradusă de Marieta Sadova, nu încearcă nici o ascensiune în excepţional sau decădere în perversiune. Evitând în acelaş timp pateticul dulce, dar lăsând loc poeziei moderniste, — nu şi nudiste Cloşca tratează un mijlociu omenesc pe care alţii — în Franţa sau la noi — l-ar fi împestriţat cu toţi pigmenţii sexo-patologiei curente.

Numai faptul că tema ei este jocul gereneraţiilor — cea mai la modă azi, dar şi cea mai extenuată — şi că această temă rămâne la autor cuminte, e un certificat care obligă.

Cloşca e sexagenara Anna Berger, o matroană rătăcită printre noi, cu vaste aluri *fin de siècle* şi tot atâtea generozităţi.

Iar în jurul ei, un cuib de gineri şi nore, unii în Europa, alţii până în America, unii divorţaţi alţii pe punctul, alţii căsătorindu-se din nou şi toţi virând în jurul ei ca în jurul unei axe de protecţie şi-la telepeiune.

Pentru toţi aceştia dânsa şi-a sacrificat chiar viaţa, renunţând ca prietenia devotată a consilierului Richard Wenraf să se cristalizeze ceremonial, — prea ocupată cum e cu escapadele Gerdei sau afacerile obscure ale lui Garbard Grell, sau cu reînsurătoarea fostului ei ginere, Georg Ehming, sau deschiderea violentă la viaţă a nepoţelei Vera, prunca imbatabilă.

La un moment dat bătrâna e obosită de o lume care n'o înţelege şi pe care aproape n'o mai poate iubi. Când iată, crima capitală a familiei! Adorata Vera fuge de acasă şi vine înapoi cu un copil din flori.

Prăbuşire! — am spune. Dar tocmai ea e salvarea. In actul de sinceritate cu viaţa al copilei, în mijlocul falsităţei şi artificialităţei mondene a celorlalţi — bătrâna citeşte un apel şi un avertisment. Două femei au triumfat în toată buculeala asta neurotică; ea şi copila. Fiindcă sânt singurele oneste cu ele însele. Ea, veche generaţie identificată cu un cod moral; copila, noua generaţie mărturisind fără înconjur primatul vieţei şi al iubirei.

Această înţelegere dintre cea mai bătrână şi cea mai tânără figură din piesă, pe culmile adevărului, constitue farmecul ingenuu al ei. Scenele dintre bătrână şi nepoată sânt de aceia, toate, de impecabilă comedie.

Impecabilă, de autoritate caldă şi graţie albă, D-na Sturza-Bulandra, într'un rol mare al frumosului ei apus de soare.

Un pandant ideal, d. Tony Bulandra, în sfârşit bătrân... dar numai cu perucă!

D-ra Elvira Petreanu, în sfârşit simpatică... fiindcă joacă un rol antipatic.

D-ra Dina Cocea, delicios antipatică. D-ra Tantzi Cocea, biruitoare într'o creaţie ce va rămâne.

Talianu-Talianu... adică adorabil. Şi aşa mai departe.

Dragoş Protopopescu

Cadavrul viu la Teatrul Ligii Culturale

Astă seară Teatrul Ligii Culturale reprezintă capodopera lui Lew Tolstoi, Cadavrul viu cu Ion Manolescu şi Eugenia Zaharia dela Teatrul Naţional, în rolurile principale. Un numeros şi foarte bun ansamblu condus de mâna sigură a d-lui Ion Sahighian, îi secondează.

Cadavrul viu se mai reprezintă numai azi seară Duminică în matineu şi Luni seară.

Miercuri seară 10 Martie se reprezintă pentru prima oară a treia premieră a Teatrului Ligii Culturale de subt direcţia d-lui Ion Manolescu, Cuibul coţofenelor, comedie în 4 acte de Kotzebue în româneşte de Nicolae Mastim, cu Ion Finteşteanu dela Teatrul Naţional, în rolul principal, în regia d-lui Ion Sahighian, şi decorurile pictorului Traian Cornescu, cu muzică de scenă de A. Zlato-

Sunt soldat şi călăreţ

Noul roman al d-lui Neagu Rădulescu, a investmântat de câteva zile vitrinele librăriilor, spre bucuria acelora, cari urmărindu-l din volumele anterioare, «Dragostea noastră cea de toate zilele» ce s'a bucurat de un real succes de critică şi librărie şi «Nimic despre Japonia» cartea care a stârnit nu numai senzaţie ci şi scandal, sunt convins că verva incisivă a acestui scriitor, le-a rezervat noui surprize plăcute. cu aceiaşi vioiciune în caricatură ca şi în literatură, Neagu Rădulescu îşi trasează un drum luminos în literatura românească de azi.

VIAȚA POLITICĂ

Desbaterile parlamentare

Camera

Ședința dela 5 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4 jum. sub președinția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d-nii Negură și Moșoiu.

D. RADU LASOU, în chestie de regulament, arată greutățile cari se fac publicului pentru a pătrunde în tribunele publice. D-sa spune că s'a ajuns până acolo, încât se cere celor ce vor să asiste la desbateri, până și certificatul de satisfacerea stagiului militar.

D. președinte N. N. SAVEANU răspunde că va cerceta și va dispune să se curme acest abuz.

Se intră în ordinea de zi, luându-se în discuție — în continuare — proiectul de lege pentru protecția și încurajarea agriculturii.

D. MIRCEA COSTINESCU se ocupă de criticele aduse proectului de reprezentanții partidelor de opoziție, găsindu-le neîntemeiate.

D-sa arată rostul acestei legi și foloasele însemnate care le va da aplicarea ei.

Pentru epoca de criză prin care trece agricultura, față de care toate guvernele până acuma nu i-a arătat nici un semn de atenție, legea este bine venită și partidul liberal crede în eficacitatea ei.

D. GHELMEGEANU formulează o serie de critici și spune că nu crede în aplicabilitatea proectului, nu fiindcă dispozițiile din el nu sunt bune, ci fiindcă legea se va izbi în practică de realitățile pe care guvernul nu le-a sesizat când a făcut legea.

D-sa spune că sunt prevăzute în proiect o serie de lucrari pentru care nu era necesară legiferarea, atâta timp cât pot fi împlinite pe căi obișnuite.

Urmează, într'un „tempo rapid" și greu de urmărit depunerea a o serie de proecte de legi din inițiativă parlamentară.

Ședința se ridică la ora 7.

SENATUL

Ședința din 5 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4.30, p. m., sub președinția d-lui C. Alimănișteanu.

Pe banca ministerială d-nii: dr. C. Angelescu, Ștefănescu-Goangă și I. Nistor.

Se reia discuția la legea învățământului superior

D. N. IORGA, precizează pentru ce d-sa când a fost prim-ministru și ministru de Instrucție publică, a lăsat un prorector. Nu vrea însă ca gestul ce l-a făcut să creeze un precedent.

GR. DRAGOȘ exprimă mulțumirea sa guvernului și presei românești ce a reușit să distrugă francmasoneria.

D. ELEMER GYARFAS înfierează atentatul dela Iași și aduce omagii d-lui Bratu, pe care l-a cunoscut și apreciat pe timpul cât a fost președinte al Senatului.

Se simte obligat și d-sa, desigur, pentru a fi în nota zilei, să analizeze și să combată proectul.

D. SAUCIUC SAVEANU caracterizează legea ce s'a depus ca un cod penal universitar, o poliție a profesorilor.

Legea nu va fi eficientă.

Ea va fi o lege operantă pentru profesorii cari nu fac din această meserie un apostolat, ci o profesie secundară.

Insă situația de azi impune de a veni cu această lege ce sancționează pe cei ce nu-și fac datoria.

Ea are valoare nu pentru mișcări ce au legătură cu politica.

Nu cred însă că este potrivită părerea acelor domni cari cred că nu s'a luat nici o măsură împotriva studenților de autoritățile răspunzătoare și că acum se încearcă să se arunce vina asupra profesorilor universitari, cari nu-și vor face datoria și vor încasa degeaba taxele studenților.

D. IORGA întreabă însă dacă d. Săveanu este contra politicei în universitate.

D. SAVEANU: Contra.

D. IORGA arată atunci că în ultimul timp a fost un congres politic al profesorilor universitari chemați însă de un mare om politic care este învățător.

Invățătorii au însă un împărat pe d. Toni așa că n'ar putea veni, la chemarea d-lui Iorga dar un învățător poate chema pe profesorii universitari, ca să dea îndrumări învățământului superior.

Arată ca totul ar fi bine dacă n'ar fi la spate politica de club.

Fiindcă în timp ce se da ordin de desființare a cămășilor albastre, a subsecretar de stat Bejan i-a jurământ cămășilor galbene ceeace este ridicol.

D. SAVEANU, insinuiază că nu vede o greșală în faptul că acest congres a fost prezidat de un învățător, fiindcă așa cum d. Goga a devenit profesor universitar, tot așa poate deveni și d. Mihalache.

D. IORGA răspunde că nu admite ca un om ca d. Goga care are merite reale în literatura română, în deșteptarea spiritului românesc să-l pună alătrul de d. Mihalache.

D. SAVEANU revine la discuția proectului și arată că este greșit rolul istoric ce i s'a dat studentului.

Este încă optimist că universitatea va ști dealtfel, ca și înainte, să dea nu elemente pentru birou, ci elemente de știință.

D. I. NISTOR depune două proecte de legi, cerând urgența.

Discursul d-lui D. R. Ioanițescu

D. D. R. IOANIȚESCU arată că vrea să analizeze legea cât mai obiectiv, fiindcă este una din cele mai grele chestiuni, aceia ce se legiferează astăzi. In toate țările, statutele universității se legiferează în timp liniștit. Nicăieri nu s'a procedat să se redacteze constituția vieții universitare sub presiunea conjuncturii politice și mai ales sub presiunea evenimentelor din afară.

D. R. IOANITESCU

Acest proect este dictat de atmosfera politică încărcată și că să facă dovadă se referă și la structura legii și la expunerea de motive din proect.

Din cele 7 capitole ale legii d-lui N. Iorga nu s'au atacat decât 2 ordinea și disciplina în universitate.

In chestia taxelor nu se găsește în cele 35 articole nici măcar unul singur care să aducă o ideie nouă.

Deci nu se legiferează pentru că nevoia se resimțea în structura legii anterioare ci sub presiunea unor curente pe care se zice, că au pătruns în, universitate.

D-sa analizează capitolele proectului depus făcând fiecăruia o critică foarte aspră.

Autonomia libertății de gândire

Nu este admisibil ca vorbind de autonomia universității să se atace însăși autonomia libertății de gândire pe care în noul proect vrea să fie judecată prin prisma ulturală.

D-sa arată că acest proect după restricțiile ce-l îngrădesc pas cu pas n'a putut fi redactat de un profesor ci numai de un ministru.

D. MANOILESCU ironizează pe d. ministru Ștefănescu Goangă arătând că a lăsat ochii în jos, fiindcă ministrul este foarte mândru de aceasta lege dar profesorul nu este mândru de loc.

D. IOANIȚESCU arată că în viața d-sale nu ar dori să fie ministru pentru a susține o lege de tristă memorie ca acum.

Iar în ceeace privește ordinea publică pe care vrea s'a întărească prin acest proect este cu totul relativă.

Pentru acest lucru susține că acum câtva timp a fost atacat de un ministru de industrie cu cuvintele de «incitație la răsmerița a consumatorului» când vorbea de petrolul ce-l reprezintă trusturile și cartelurile iar azi se vine cu un proect de lege toemai în acest sens.

Deci dela catedră dacă ar fi redactat acest proect acum câtva timp ar fi luat drept instigator care a luat atitudine contra ordinei publice și să fie trimis la comisia disciplinară.

Deci astfel evoluează dela o zi la alta concepțiile și deci evoluția și mersul ideilor nu este în funcție de ceace crede un guvern.

Pe dealtă parte în însăși expunerea de motive și textul lege este un nou-sens.

In prima parte se afirmă ritos că nu preocupă opinia profesorului, în afară de catedră iar în textul legii se spune «Impotriva membrilor corpului didactic universitar înăuntru sau afara Universității, ori unde s'ar afla».

Dreptul la politică

D-sa arată apoi cealaltă latură a legii care prin felul în care ea este concepută însemnă o crimă contra statului.

Răpirea dreptului studentului, care nu este altceva decât tot un cetățean al acestei țări, să facă politică.

Cum poate fi posibil să se concepă ca din sufletul a 30—40.000 de tineri să smulgi brusc un crez și să-l arunci departe de el numai fiindcă vrea legea»?

Și pe cine obligi să se lepede de politică?

O categorie de elită care întotdeauna a stat strajă la capul acestui neam și a luat parte activă la tot ceeace a existat prefacere socială și politică a lui.

Și apoi, acum când țara noastră vrea să fie atrasă de mrejele comunismului, să oprești de a gândi și de a lupta pe tărâmul politic tocmai pe acel ce au paralizat întreaga acțiune a iudeo-comunismului în România?

D-sa încheie că acest proect de lege nu constitue decât o pierdere de timp, fiind prin esența lui inaplicabil.

Ședința se ridică la ora 7 jum. p. m.

Insemnări de pe front

(Continuare din pag. I-a)

Rândurile noastre se răresc, văzând cu ochii. Deodată se aude huruit de avioane. Suntem bucuroși crezând că sunt ale noastre, dar avioanele se lasă jos și cu mitralierele trag dealungul tranșeelor. Trec rânduri, rânduri. Tunurile bubuie, tankurile trag, mitralierele pârâie. Goluri s'au făcut între noi.

Iadul pe pământ. Tranșeele sunt întoarse pe dos. Nu mai este nici un chip de scăpare.

Vezi sărind picioare, mâini, corpuri fărâmate, auzi horcăituri, gemete, strigăte și focul care nu slăbește. Ajutoare nu ne pot veni căci inamicul a barat și drumul rezervelor.

Vom pieri cu toții. Nici nu se mai gândește nimeni în clipele acele la moarte — suntem morți de mult. Am devenit automate.

Tankurile se târăsc greoaie, tot mai aproape se aude huruitul lor. Diavoli care varsă foc. Peste câteva minute vor trece și peste noi. Tunurile antitank își schimbă poziția căci au fost reperate. Se retrag mai în urmă. Moța stă de pândă din partea escuadei noastre. Noi toți stăm ghemuiți în tranșee. Foc năprasnic — nici nu se mai știe cine este viu și cine a murit. Nu mai comandă nimeni. Inamicul în dosul tankurilor se apropie din ce în ce. Șirurile noastre sunt rărite, morți și răniți. Nici o comandă de înaintare sau de retragere. Vom cădea cu toții așteptând moartea să se apropie încetul cu încetul.

Deodată o voce, un răcnet ce nu mai are nimic omenesc. Sărim cu toții arși în sus. Moța în picioare pe tranșee, în ploaia de gloanțe, ia comanda.

—«Inainte!»

Au înțeles toți, spanioli, portughezi, ruși, nemți. Moța este de două ori mai mare, parcă e o statuie.

—«Baioneta la armă!»

E o nebunie ce facem, dar tot moartea ne așteaptă. Din tranșee țâșnesc nu oameni ci fiare înebunite de focul ucigător. Spre norocul nostru cele două tunuri antitank, văzând gestul nostru încep a trage. Unul, două, trei tankuri iau foc. Tankurile fac stânga'mprejur și o iau la fugă. Flancurile noastre au înaintat și iau inamicul din coastă. Maurii săracii, fără comandă sar să-și scape camarazii. Comuniștii o iau la fugă. A sosit și aviația noastră care bombardează bandele în retragere. Un tank a fost surprins de mauri. Stau călare pe el, au desfăcut capacul și amenință pe cei dinăuntru cu grenade. E mare bucurie.

Au sosit întărituri. Din compania noastră au mai rămas vre'o sută de oameni. Restul sunt morți și răniți. Se sună adunarea. Bănică este lipsă. Il căutăm. Are umărul străpuns de un glonte mexican. S'a purtat ca un erou. Il vedem cum pleacă spre spital. Moartea a început să muște din noi. Bănică a fost însă tare. Vom fi și noi așa de tari până la urmă? Cine știe.

In jurul lui Moța se face cerc. Ofițerii îl felicită. Soldații se uită cu admirație la el. Nouă românilor ne crește inima. Lacrimile ne-au năpădit. Privirea lui plutește în înălțimi neînțelese de noi. Este transfigurat. Nu știu ce vede, nu știu ce-l îndeamnă, dar în toate actele lui este altfel decât noi. Stau lângă el, mănânc cu el alături, dorm lipit de el, lupt cot la cot cu dânsul, — dar în toate aceste acte eu sunt om legat de pământ, — nu reușesc să mă ridic la credința lui. Te zdrobește fără să vrea cu superioritatea lui spirituală, cu vitejia lui, cu blândețea lui. Când îmi spune câte ceva, o atâta bunătate în privirea și vocea lui... Mă simt fericit că mă iubește.

Datorită gestului eroic al lui Moța, compania noastră a respins contra atacul inamic, salvând poziția cucerită cu atâtea jertfe și scăpând dela dezastru întreaga bandera 6-a.

Nicolae Totu

Unde a fost odată cuib de românism!

S'a trâmbițat sus și tare cu acel exagerat patos electoral, că țara noastră nu poate fi primejduită de comunism. Această falsă atitudine politică de care au dat dovadă mai toți miniștrii cu sau fără portofolii, în popasul pe care-l fac pe la cârma acestei țări, este săgetată de prezentele și elocventele realități care ne arată dimpotrivă că problema comunistă se manifestă la noi în țară cu o deosebită vigilență.

Cazul dela Câmpulungul-Moldovenesc — care și-a găsit corectivul prin licențierea acelei profesoare jidance comuniste — nu este unicul.

Acelaș liceu din Câmpulung s'a dovedit a fi de câțiva ani încoace cuibul tuturor profesorilor comuniști și jidani.

Astfel, să nu se creadă că s'a putut rezolva cumva problema comunistă ce domnește printre câțiva profesori ai liceului «Dragoș Vodă», prin darea afară din această calitate a jidancei Schaffer.

In cancelaria acelui liceu se găsesc profesori care-și reneagă neamul, cerând din nou stăpânirea austriacă. In această situațiune de flagrantă vinovăție, s'a pus în atâtea rânduri d. Soroceanu, care în ziua sărbătoarei naționale austriace, se îmbracă în uniforma militară a fostului imperiu, cântând și imnul de altădată.

Un alt profesor al aceluiași liceu anume Forgaci, a declarat de față cu toți profesorii liceului că «el este revizionist», în momentul când i s'a prezentat de directorul liceului formularul întocmit de «Liga Antirevizionistă».

Acelaș Forgaci a avut îndrăzneală să ceară și să obțină mutarea pe temei disciplinar (celace nu era cazul) a profesorului naționalist Ion Pavelescu.

Profesoara de matematici jidanca Kern, ce a fost suspendată dela gimnaziul dela Gura-Humor pentru agitații comuniste, printr'o dibace manevră politică a reușit să capete catedră la liceul «Dragoș Vodă».

Această elevă a Klarei Zedkin nici nu știe românește.

Datorită acestor profesori jidani și comuniști, elevele jidance sunt de o nemaipomenită impertinență, iar atunci când au fost interogate la drept, au răspuns că «România este un stat internațional».

Această situațiune ce se accentuează din ce în ce, va deveni în curând, dintr'o stare provizorie, una definitivă.

Cu atât mai mult suntem datori să semnalăm elocventele realități comuniste ale Câmpulungului, cu cât acest oraș de veche tradiție românească a reprezentat în decursul timpurilor, oaza de adevărat românism și naționalism care a cultivat caractere și energii de elită.

Astăzi această tradiție este devastată de abjecția marxistă.

Noi cei dela această tribună ne facem sfânta datorie de a atrage atențiunea Ministerului Educațiunei Naționale și autorităților superioare din țară, spre a lua grabnice hotărîri, până nu va fi prea târziu.

DEM. ȘUȚU

Crimele presei iudaice

Să dovedim totuși, că justiția românească există!...

Elita națiunii române organizate, organele de conducere ale corpurilor profesionale constituite, pot și trebue să impună, în mod demn și legal, anchetarea și sancționarea acestor monștri cari ne pângăresc ospitalitea și ne fac de rușine peste hotare

Mulți dintre stimații mei confrați și camarazi de condei — pentru că în ceia ce-i privește pe cetitori n'am nici un fel de îndoială — vor crede poate, că m'am ținut cu atâta stăruință de capul iudelor infame din Sărindar, ALBERT HONIGMAN, ȘMIL FAGURE și banda lor, din lipsă de alte subiecte mai copioase.

Ei bine, le voi dovedi astăzi că se înșeală.

Infamele iude ȘMIL și ALBERT HONIGMAN, actualii directori ai ziarului «LUPTA», foștii conducători ai ziarelor ADEVERUL și DIMINEAȚA și foștii năimiți ai bancherului ovrei falit ARISTIDE BLANK, spre a asasina moralmente pe toți conducătorii politici români vrednici de acest nume, nu sunt numai niște simpli guzgani de presă, pe lângă cari treci întorcându-ți fața cu scârbă. Ci ei constitue în societatea românească un prericulos focar de infecție, o adevărată pungă de puroi moral.

CINE CUTEAZA SA NEGE?

După înșiși constatările irefutabile ale justiției, — CARI VOR FI ADUSE IN CURAND ȘI IN FAȚA PARLAMENTULUI — monștrii aceștia și-au acoperit deficitele foii lor imunde cu arginți bolșevici; s'au îmbogățit din trafic de influență, din escrocherii și din banditisme strigătoare la cer; au înlesnit într'o măsură considerabilă activitatea comunistă sedițioasă din întreaga țară; au corupt înalți funcționari români pe cari i-au înfundat apoi în pușcărie și au săvârșit numeroase alte nelegiuiri, pe cari numai lipsa de spațiu ne împiedică de a le înșirui aci.

Totuși ei, chiar după ce au fost descoperiți, CHIAR DUPA CE AU FOST TARAȚI IN PUȘCARIE, de unde au fost trași afară de păr în condițiuni cari merită să fie studiate mai deaproape, chiar după ce au fost complet demascați, continuă să tipărească în românește un ziar, — LUPTA — în care continuă să facă propagandă bolșevică și apologia trădării, să înoade intrigi murdare, să insulte, să calomnieze și să otrăvească.

Dar cum până și pe tolerantele noastre plaiuri lumea a început să observe și să gândească, vă întrebăm:

Ce temeiu mai pot pune românii cinstiți și respectuoși de lege pe niște «oameni de Stat» cum le place politicianilor noștri să se intituleze, cari nu numai că îngădue acestor *honigmani* scelerați ca să otrăvească, să sfideze și să calomnieze mai departe, DAR II OCROTESC PE FAȚA IMPOTRIVA MERITATELOR RIGORI ALE JUSTIȚIEI?

Cum să mai pretindem minoritarilor să arate deferență și respect Statului nostru, chiar și democratic, când însăși conducătorii noștri se ostenesc să-i sublinieze inconștienta și neputința?

HONIGMANII, STEAG DE OBRASNICIE JIDOVEASCA

Apoi cazul acestor super-tâlhari, mai are un aspect de o gravitate deosebită, întrucât HONIGMANII aceștia, prin însuși faptul existenții și al manifestării lor ca «ziariști», constitue pentru cele două milioane de ovrei o permanentă incitare la obrăsnicie, la tâlhărie, la fraude fiscale, la speculă, la nelegiuiri, la conspirații și la tot felul de crime. Pentru că nu există jidănaș cât de neînsemnat în această mândră Țară, care să nu știe că ALBERT HONIGMAN, biet detailist ambulant de praf de purici în fragedă lui juneță și cantor umil într'o sinagogă, a ajuns astăzi să corupă înalți funcționari de Stat, să calomnieze miniștri, să fie obrasnic să săvârșească crime de înaltă trădare și să sfideze apoi Națiunea întreagă, după ce a făcut în prealabil un lung stagiu în pușcărie ca principal acuzat într'o contrabandă formidabilă de mărfuri bolșevice. După cum nu există jidănaș cât de puchinos, care să nu se mândrească cu «așa un erou» și să nu se silească să-i semene. De altminteri socoteala e extrem de simplă: «dacă unui Honigman i se tolerează totul, pentru singurul motiv că e obrasnic și impertinent ca un mistreț, de ce nu mi s'ar tolera și mie Goldștein, Nacht sau Rosenzweig, care cel puțin din acest punct de vedere, nu sunt cu nimic mai prejos?».

Și stând strâmb și judecând drept, nu știu zău, cum ar putea răspunde unei atari interpelări d-nii POPOVICI, IUNIAN, DJUVARA sau SASSU (Vasile) foști și viitori miniștri, și încă de justiție!

DAR SE MAI POATE TOLERA ACEASTA RUȘINE?

Acum nu mai poate fi vorba însă de discuțiuni inutile și fastidioase, ci de fapte, de reparații și de sancțiuni exemplare. Căci acest ultragiu permanent adus demnității noastre naționale, acest focar de infecție mortală plantat în inima societății românești nu mai pot fi tolerate nici un moment.

Ni se impune așa dar să dovedim că în Țara Românească mai există pudoare, mai există demnitate, mai există justiție. Și spre a face această dovadă o putem începe foarte simplu și eficace: vom cere tuturor corpurilor constituite, ofițeri în rezervă, profesori secundari, avocați, ingineri, arhitecți, medici, studenți, etc., ca să constitue prin delegați de ai lor investiți cu depline puteri, o comisie de anchetă, menită să aprofundeze această tenebroasă afacere pe baza documentelor pe cari le posedăm

Suntem în măsură să afirmăm, că în decurs de numai o singură ședință, se vor da la iveală lucruri pur și simplu senzaționale.

Adrian Baltag

Naționaliștii macedoneni pe frontul din Spania

Din cauza prigoanei desfășurate de guvernul bulgar asupra elementului macedonean, dela încheerea pactului de amiciție sârbo-bulgar, foarte multe dintre elementele revoluționare macedonene din V. M. RO Mihailovesta, s'au refugiat în Italia și de aci au plecat pe frontul Spaniei naționaliste.

Elementele de stânga din așa zisa organizație V. M. R. O-obedinena — conduse de către agitatorul comunist Vlahov, refugiat la Viena, care în caz că sunt prinse în Bulgaria, sunt executate imediat, au fugit din Bulgaria, refugiindu-se la Praga și Paris, formând aci un regiment, care luptă pentru guvernamentali amestecați cu grupuri de italieni antifasciști.

Comandantul lor Ivan Panasov din Veles a căzut ucis în lupte fapt care a determinat pe comuniștii bulgari din țara lor să se dedea la acte de manifestații ostile față de guvern și «dreapta».

Intelectualii ardeleni împotriva demagogiei național-țărăniste

O scrisoare edificatoare

Subsemnații tineri intelectuali ardeleni avem onoare a vă ruga să binevoiți a publica în prețiosul dv. ziar următoarele:

Sâmbătă 6 Martie a. c., se dă un bal la „Hotel Boulevard" sub patronajul doamnei și d-lui Mihai Popovici, fost ministru și în organizarea unei așa zise „Asociații a tineretului intelectual ardelean".

O asemenea asociație nu a existat și nici nu există.

Se poate totuși să existe câțiva tineri ardeleni care fac o anumită politică. In acest caz ar fi fost corect din partea lor să vorbească și să organizeze manifestări de orice natură ar fi dorit sub titlul precis de: „Tineretul ardelean național țărănesc". Vorbindu-se despre tineretul ardelean în general se provoacă în mod voit o confuzie pe care noi o respingem și o condamnăm.

Suntem prea mulți (în București cca. 4-5000) și am îndurat prea multe până am ajuns „intelectuali" pentru a servi de manevră vreunui partid politic sau vreunui om politic, fie el chiar și domnul Mihai Popovici.

Și la urma urmei cui folosește această ducere în eroare a opiniei publice? Domnului Mihai Popovici sau organizatorilor? Partidului național - țărănesc sau ardelenilor tineri? Poate tuturor și nici unuia.

Cert este că pe noi ne jignește. Nu faptul, ci procedeul. Nu domnul Popovici — care la urma urmei este ardelean — ci trucajul neoinstit și neuitat încă al „firmei". Cu asemenea mijloace nu se poate câștiga un tineret, ci cel mult îndepărta.

Subliniem încăodată deci că balul de Sâmbătă seara (6 Martie 1937) patronat de doamna și d. Mihai Popovici, fost ministru, nu este balul tineretului intelectual ardelean.

(Urmează șirul de semnături).

Inmormântarea inginerului Alex. Davidescu

Eri după amiază, a avut loc la cimitirul Bellu, trista solemnitate a înhumării rămășițelor pământești ale inginerului inspector general *Alexandru Davidescu*, fost secretar al M. C. L.-ului, fost prof. la șc. Politechnică și fost preș al A. E. I. R.-ului.

Carul funebru a fost condus la locul de veci, de către rude, prieteni, profesori, ingineri și studenți.

In momentul când bulgării grei de pământ cădeau peste sicriu au vorbit d-nii: prof. *Mihail Manoilescu* și *Nicolau*, fost secretar general.

D. prof. *Mihail Manoilescu*, după ce a vorbit despre operele tehnice și marele proecte ale defunctului, termină discursul funebru astfel:

«Și, totuși, este sigur că va veni o zi în care românii vor porni, însfârșit, la realizarea unor proecte technice care să schimbe fața țării. In ziua aceia și proectul lui Alexandru Davidescu de fertilizare a șesului Munteniei va ajunge să fie — în liniile lui mari — o realitate. Acei din inginerii români care vor trăi atunci își vor aduce aminte de marele utopist, — de marele visător technic — care a fost Alexandru Davidescu. Iar din apa proaspătă și curată de munte care prin mii de canale se va risipi bucuroasă prin brazdele însetate ale șesului românesc, inginerii vor strânge cu grijă cele dintâi picături și le vor aduce ca să stropească florile de pe mormântul lui Alexandru Davidescu».

Citiți și răspândiți „Buna Vestire"

SPORT

Prea multe „cazuri"

Nu sunt multe ramuri de activitate atât de agitate cum este viața noastră sportivă. Atât coloanele noastre cât și ale gazetelor de așa zisă specialitate sunt pline mai ales cu întâmplări dela marginea sportului, așa numite lucrături ale oamenilor cari își fac o meserie fructuoasă din specularea unor anumite stări maladive.

Situația nu este deloc convenabilă. Necontenitele scandaluri din lumea sporturilor aruncă o lumină puțin favorabilă asupra unei ramuri de activitate care trebue să se încadreze într'o spiritualitate senină, de perfect desinteres și altruism.

Sportul în sine trebue să tindă spre o finalitate armonică, spre crearea individului cât mai apropiat de rosturile pentru care l-a lăsat Dumnezeu. Sportivul adevărat trebue să prezinte o forță morală, dacă nu și intelectuală, egală cu forța lui fizică; trebuie să fie un om care să știe ce vrea și să facă ceeace vrea în orice situație. Deaceea noi credem că sporturile ne oferă una dintre cele mai sigure căi pentru formarea morală și fizică a inșilor în sensul intereselor neamului.

Dar pentru atingerea acestor țeluri, sportul are nevoie de o ambianță liniștită și de perfectă moralitate; ambianță cu care sportul nostru nu prea se poate lăuda.

Sunt prea multe racile, prea multe prezențe dubioase, prea multe fațe rușinoase, prea multe intervenții ale procurorului, prea multe obrazuri tăbăcite. Cunosc oameni cari suportă tone de acuzări întinse până la insulta fără să reacționeze cavalerește, sau măcar pe calea normală a tribunalului.

In iarna aceasta, mai ales, am avut atâte «cazuri», încât nu sunt sigur că le voiu putea enumera pe toate: cazul Melberth și Brettman dela Juventus, cazul Silberman-Stoicaru, cazul Erlich (mare cât o Vlăsie), cazul Jack Berariu (are două procese de calomnie), cazul Binder (în cazul Jack Berariu, Krebs, Schapira și Adelstein) și acum în urmă catovărășie cu Paneth, Krebs, Schapira și Adelstein) și acum în urmă cazul Rabinovici-Radian. (Am uitat să consemnez la locul cuvenit pe marele apaș sportiv Kalman Konrad dela F. C. Rapid).

Toți aceștia au greșit grav și cu intenție (nu știu dacă în acest caz mai poate fi vorba de greșeală) față de sportul românesc. Față de sforțările neamului nostru sunt atât de vinovați, încât singura lor pedeapsă ar trebui să fie excluderea pe veci din viața sportivă. Mai ales că toți dar absolut toți, fac parte din seminția blestemată la veșnică nefixare, pentru a încurca și a duce de râpă neamurile creștine.

Nu vi se pare de loc semnificativ că toți aceștia sunt ovrei? Nu credeți că toate aceste excrescențe merită mai mult decât o înșiruire, mai mult decât o poză îngrijorătoare de moment?

Sunt prea multe «cazuri» în viața noastră sportivă. Și, ce e mai trist, sunt prea ovrești toate aceste «cazuri».

VIRGIL POPESCU

Jandarmii fac ski

La centrul de ski al Jandarmeriei dela Vulcani s'a ținut concursurile acestei asociații sportive, la care au luat parte 58 de jandarmi în termen cari au absolvit cursurile.

Cele trei probe: de slalom, fond și coborâre directă, s'au bucurat de un succes desăvârșit, scoțând în evidență roadele muncii depuse la acest centru.

Cursa de coborâre pe 400 metri a fost câștigată de fruntașul Burghelea;

Cursa de fond a revenit caporalului Boglaș deasemenea și cursa de coborâre pe 1500 metri.

Jandarmii instruiți la acest centru sunt destinați posturilor fixe de ajutor care se vor înființa conform dorinței d-lui general Barbu Părăianu, pentru a colabora cu Oficiul Național de Turism.

RUDOLF ROMINGER

celebrul skior german, în plină viteză pe splendida pistă dela St. Moritz.

Mâine la Venus: F. C. Rapid-Universitatea Venus-Chinezul

Cele două matchuri de mâine vor reuși să adune din nou pe arena din Splaiu, seriile de spectatori cari urmăresc duelul înfrigurat dintre echipele românești și cele maghiare. Mâine vom vedea lupta dintre două echipe românești de o parte — Venus și Universitatea — și alte două minoritare sau minoritarizate — Chinezul și F. C. Rapid de altă parte.

Să vedem șansele fiecărei echipe.

Venus-Chinezul

Acest match, credem, va satisface din toate punctele de vedere, exigențele publicului spectator.

Intr'adevăr, deși la prima vedere, vișinii ar părea victime sigure, dat fiind rezultatul obținut de Venus astă toamnă la ei acasă — 3-1 — în realitate trebue să ne amintim că în disputele dintre adversarii de Duminică, Chinezul a scos aproape totdeauna rezultate onorabile.

S'au făcut pregătiri intense în vederea matchului acestuia care promite a fi un adevărat regal sportiv. Venus menținând aceeași formație, care a dispus de Ripensia și Juventus, a suspus-o în cursul acestei săptămâni la trei antrenamente, iar Chinezul, după înfrângerea de Duminică trecută, reintroduce în echipă trei din vechii săi titulari, dinainte de fuziunea cu Ilsa.

Prezicem victoria Venusului la o diferență destul de mare de goaluri, ceeace va avea ca efect consolidarea poziției sale de leader.

Este o victorie necesară a acestui club românesc asupra celei mai minoritare echipe din divizie, pentru spulberarea ideii de superioritate a footballului minoritar, idee ce mai dăinuiește în unele capete „oficiale". Este o victorie pe care o dorim din tot sufletul.

F. C. Rapid-Universitatea

In matchul de deschidere, echipa studenților din Cluj va da mâine replica formației ungarizate din Capitală, F. C. Rapid. Când zicem din Capitală o spunem cu regretul cu care și se aduce la cunoștință vestea că o rană care putea fi cu succes vindecată cu câteva zile înainte, acum este cangrenată implacabil. E penibil că această echipă făcută din banii statului să nu-ți poți, să nu te lase inima să-i spui românească; e nemernic de rușinos că acest fapt s'a petrecut cu o echipă sportivă în capitala țării și e dureros că o echipă care a fost românească, a putut să repete, aci, în fața ochilor noștri, aventura minoritară cu care capriciile unui Auer ne sfidează ca și când ne-ar spune „Vedeți! Nu suntem în stare să faceți ca noi!... Suntem mai tari"... Și când te gândești că toate acestea — condeele noastre de aci au mai spus-o de atâtea ori — se datoresc personagiului de tristă figură în footballul nostru, Alfred Folga.

Neîndoios că Rapid e o echipă tare, dar nu ne încălzește acest lucru, căci pentru motive care s'au mai spus, nu ne face deloc cinste vopseaua fermei de origină budapestană pe care s'au scris cuvinte românești.

Șansele Universității în matchul de mâine sunt reduse, mai ales că e lipsită de serviciile a doi titulari. O surpriză, datorită însuflețirei cu care studenții ne-au obișnuit, totuși nu poate fi exclusă.

Carnet

Federația italiană de rugby a trimis o adresă forului român de specialitate prin care confirmă acceptarea tuturor condițiunilor de organizare a matchului România — Italia, care va avea loc la București în ziua de 25 Aprilie crt.

Echipa «azură» compusă din 20 de persoane, jucători și conducători va sosi în Capitală la data de 23 Aprilie.

Duminecă se va desfășura pe stadionul Municipal al Sectorului I Galben a doua reuniune de cross-country cu caracter de antrenament.

Programul prevede trei probe: două curse de 2000 metri pentru seniori și juniori și o cursă de 4000 metri pentru seniori.

Poate concura orice atlet legitimat sau nu la federație.

Austriacul Ernst Weiss va boxa la 15 Martie la Londra contra englezului Tinny Bostock; învingătorul din acest match va fi opus după aceia fie lui Bony Lynch, fie lui Peter Chan.

ECHIPA NAȚIONALA de football trebue să fie acum — pentru prima oară — românească. Cerem ca svonul lansat în ultimele zile să fie transformat în realitate. Să fie pe teren unsprezece români, cu suflet și joc românesc. Până la matchul cu Cehoslovacia nu mai este mult. Comisia de selecție trebue să-și ia măsurile din timp, pentru a pune în valoare tinerele talente românești. Orice abdicare dela principul românizării integrale a echipei naționale o vom considera drept trădare. Și-i anunțăm pe domnii eventuali trădători că nu ne vom purta deloc gentil cu ei.

*

VIFORUL DACIA convoacă pe toți jucătorii săi de football de toate categoriile Duminecă 7 Martie a. c. pe terenul Vellodrom din Șos. Ștefan cel Mare, la ora 9 a. m.

Echipa I-a va avea match de campionat.

Gustaw Roth boxează pentru titlu

In ziua de 24 Martie, în cadrul unei reuniuni care va fi organizată la Palais des Sports din Bruxelles belgianul Gustave Roth își va pune în joc titlul de campion european și mondial la categoria semigrea, contra lui Merlo Preciso.

Cine a învins în toamna

Iată rezultatele înregistrate de viitori adversari:

Venus — Chinezul 3—1.
Ripensia — Gloria 0—4.
F. C. Rapid — Universitatea 1—1.
A. M. E. F. A. — C. A. O. 1—0.
Victoria — Un. tricolor 6—1.
Crișana — Juventus 1—2.

Hand-ball

In urma tratativelor duse de federația română, echipa națională a României va susține în vara aceasta următoarele matchuri internaționale:

Polonia-România, la București.
Austria-România, la Klagenfurt.
Germania-România, la Köln, în Germania.

*

F. R. H. G. se întrunește Luni seara pentru a discuta cazul de ne mai pomenită indisciplină a jucătorului J. Rabinovici-Radian. Credem că sancțiunile severe nu se vor lăsa așteptate.

Hippism

FAVORIȚII NOȘTRI

Pr. Concordia: Sultana, Pan, Ubithy, Ciclop.
Pr. Cider: Vifornița Lancia, Benito H. P.
Pr. Barcelona: Zalud, Edith, Parma.
Pr. Badea Teu: Kismet, Dorna, Regina.
Pr. Banloc: Grajd. Bekendorf, Casatca, Ciclop.
Pr. Broasca: Brebenea, Fruntaș, Pikaver.
Pr. Capitol: Sam Worthy, Citr. Gordon, Farao.
Pr. Bilbao: Kismet, Livada, Bulat.
Pr. Copal: Ciclop, Talaz, Gangster.

I. S.

Anchetele Noastre

La Institutul de maternitate Regina Elisabeta a Helenilor

Semnificația unei înalte inițiative. Eforturi pentru o reală asistență socială. Un așezământ modern

Inițiativele particulare completează inițiativele oficiale, ale statului. Adesea utilitatea celor din urmă nu e eficace, nu e pozitivă și binefăcătoare decât prin cele dintâiu, care vin să umple o lacună, să consolideze o bază de acțiune în spirit general, sau să întregească o acțiune căreia îi mai lipsește ceva ori încă multe.

In acest domeniu splendid al ajutorării neputincioșilor soartei, a obidiților și umililor — totdeauna o patronare, o acțiune de susținere pornită din dorințe și imbolduri particulare își are frumusețea gestului umanitar. In acest domeniu în care oameni săraci, lipsiți cu desăvârșire de posibilitățile existenței celei mai curat modeste, în care oamenii luptă cu neajunsurile și în mizeria lor impresionantă, eforturile pentru asigurarea unei vieți mai umane, mai puțin inveninate de cruzimea mizeriei, au o semnificație mai înaltă decât s'ar părea.

In acest spirit opinia publică a știut să înțeleagă gestul M. S. REGINEI ELISABETA de a da o mână de curaj și de sprijin, operei grandioase de maternitate care-i poartă numele.

O inițiativă fericită. O inițiativă ale cărei roade le observăm cu obiectivitate mai jos.

MATERNITATE PENTRU C. F. R.

In Cartierul Steaua, un cartier specific al muncitorilor ceferiști, *Maternitatea Regina Elisabeta* se străduește să fie la înălțimea unor cerințe numeroase și imperioase. Este vorba deci de a veni în ajutorul mamei și copilului în condițiunile pe care le impune progresul medicinei. De aceia, străduințele acestei maternități, vor fi cu atât mai mari cu cât trebue mai bine și mai complet asigurat mamei gravide sau lehuze o asistență medicală ireproșabilă.

Modul de funcționare al acestei maternități are ca primă exigență împiedicarea de a beneficia de serviciile asistenței a femeilor care nu corespund condițiunilor severului triaj.

Nu orice femee poate solicita să fie internată în maternitate. Sunt respinse dela prima vizită femeile care vor fi practicat avorturi, precum și femeile care dovedesc afecțiuni pulmonare sau sunt suferinde de boli molipsitoare.

Maternitatea adăpostește 85 de paturi, de care femeile beneficiază 20 de zile înainte de epoca nașterei și sunt reținute maximum 30 de zile după actul nașterei.

SERVICIILE MATERNITĂȚII

Instalate în cea mai ireproșabilă curățenie și în cel mai modern confort, maternitatea își subdivide serviciile în două, după cum este cazul nașterilor apoi al bolilor în legătură cu nașterile.

Este o realizare spitalicească cum rare ori se întâlnește chiar în străinătate.

De notat că maternitatea a luat ființă în 1935, așa încât dat fiind timpul foarte apropiat de ceeace a putut da știința modernă mai perfect — instalațiile ei nu vor putea fi decât dintre cele mai practice. Nu ne referim numai la serviciul maternității propriu zise — care dispune de săli higienice și aparate impecabile — ci și la serviciul tot atât de important al operațiilor chirurgicale, înzestrat cu tot ce e mai nou în medicină.

Protecția mamei și copilului

Săli speciale și separate sunt amenajate lehuzelor și noilor născuți.

Sub cele mai vigilente îngrijiri metodice, științifice, copiii sunt feriți de orice contact molipsitor, și sunt alăptați de mamele lor în mod rațional. Dacă în această perioadă se ivesc cazuri eventuale de boală, ființele sunt izolate, după cum este vorba de mamă sau prunc.

Cât privește chestiunea alimentației, aceasta are loc sub aceiași neobosită îngrijire a medicilor și surorilor de caritate, care sunt selecționate prin examene medicale foarte riguroase.

Sunt mese consistente și științific preparate. Ele se repetă după prescripția medicului și în urma unei alocații de 35 lei zilnic, îndeajuns de îndestulătoare.

Maternitatea a îngrijit în anul trecut *1.191 femei gravide* din care *480 au avut nașteri normale.*

O OPERA SOCIALA UTILA

«Maternitatea Regina Elisabeta a Helenilor» îndeplinește în domeniul ocrotirilor sociale o operă care și-a putut atrage în scurt timp admirația unanimă, a opiniei publice și a conducătorilor Ministerului Sănătății.

Noi i-am subliniat importanța sub unghiul revelator al realizărilor ei.

Noi i-am adus laude pentru marea ușurare pe care o insuflă în sânul unui mediu sărac, nevoiaș.

Noi am subliniat importanța ei, în măsura edificatoare pe care o inițiativă înaltă a știut să pună în slujba suferințelor celor mulți, puterea sa de ocrotire și de educare. O inițiativă de altfel, care ar trebui imitată.

P. C. B.

S'au cutremurat Pașcanii

Intrat în palatul din Sărindar, M. Sadoveanu n'a cumpănit să-și trădeze neamul Șoimăreștilor. Să-și vândă altarul trecutului. Pe vatra Pașcanilor unde s'a născut și-a învățat slovenirea abecedarului cu domnu Trandafir, s'au instalat ambasadorii Sărindărenilor. Hălăduesc o droae de israeliți. Dospește cloaca iudeo comunismului. Vântul uscat al umanitarismului «iudeovenist» smulge din rădăcini ultimele vestigii din majestatea trecutului. E un imens pustiu în inima Moldovei.

Domnu Trandafir tălmăcia școlarilor bucoavna destinului neamului. Invățătorul Pașcanilor de astăzi dulmecă nemestecat cabalele iudeo-democrației umanitariste. Fericirea neamului învățătorașul o vede odihnindu-se în cele 320 pagini din protocoalele democrației internațional țărăniste a d-lui Costăchescu.

Când țara asta a fost zguduită de fiorurile mesianismului, învățătorul din Pașcani și-a îngăduit să insulte memoria celor doi eroi.

Iar saietul străjeresc e pentru această otreapă, ceva premergător hitlerismului.

Impotriva trădătorului trebue să se ia măsuri. Invățătorul acesta a întors spatele destinului neamului.

Funcționarii din asigurări se întrunesc pentru formularea dezideratelor lor

In vederea discutării dispozițiunilor noului proect de statut al funcționarilor particulari.

Din primul moment, funcționarii din asigurări s'au declarat împotriva acestui proect, care nu ia în seamă dezideratele lor imediate.

Funcționarii din asigurări vor avea să discute într'o mare întrunire proectată pentru 14 Martie cor., următoarele puncte: pensionarea, problema concedierilor intempestive, problema salariilor și problema termenului de preaviz.

Hotărârile acestui mare congres vor fi aduse apoi la cunoștința conducătorilor ministerului muncii.

Dela Ateneul cultural „Cărămidarii de jos" Ion Creangă

Duminica trecută, 28 Febr. elevii Seminarului Central organizând o șezătoare, au ținut-o la acest ateneu.

Programul acestei șezători a fost destul de bogat și variat: coruri, recitări.

Publicul a avut apoi, rarul prilej de a savura pagini din scrierile nemuritorului Creangă.

Grație unei fericite coincidențe, într'una din lojile ateneului se afla ziaristul Neculai V. Atanasiu, care este chiar nepotul lui Creangă.

Pr. Păunescu, preș. Ateneului, folosind de ocazie, a invitat pe d. Atanasiu să coboare și să vorbească despre ilustrul său unchiu. Cu acest prilej, publicul auditor a gustat cu plăcere câteva amintiri inedite din viața sărbătoritului zilei.

D-na Justinia A. Nițulescu a conferențiat despre „Iubirea de Patrie". Intr'un stil atrăgător, cu o dicțiune clară, d-na Nițulescu a izbutit să țină încordată atenția publicului din sală, care a răsplătit-o cu aplauze meritate.

Spațiul nu ne îngădue să cităm din această conferință, pasagii frumoase și captivante.

Subliniem meritele netăgăduite ale harnicului și inimosului pr. Păunescu datorită căruia există azi palatul acestui ateneu.

Aci se lucrează cu multă osârdie. Activitate intensă și fecundă.

Rep.

Cum este frustat fiscul în Basarabia

Tâlhăriile jidanilor proprietari de mori

Sabotarea intereselor Statului de către slujitorii Kahalului

III

CHIȘINAU. — Jidanii — această blestemată minoritate, care, datorită ticăloșiilor policicianilor noștri, ne subjugă în mod vertiginos — nu vor, nu le dă voie Kahalul, să înțeleagă că, pe lângă drepturile ce le au, au și datorii față de țara care-i adăpostește și față de neamul românesc — prea răbdător, tâmpit de primitor, laș și imbecilizat de «reprezentanții» pe cari, singur și i-a ales., dar cari i-au trădat interesele dela primul contact cu arginții jidanilor — care se lasă exploatat mișelește de acești musafiri nepoftiți.

Dimpotrivă, drojdea galițiană, ajunsă stăpână peste bogățiile românești, sabotează — prin orice mijloace ilegale bineînțeles — interesele noastre de stat, punându-se deacurmezișul aspirațiunilor neamului valah.

Toate fraudele, de calibru mai mic sau mai mare, săvârșite pe pământul românesc, poartă pecetea kahalică; nu se poate concepe afacere ilegală, fraudă din averea obștească, sau jaf organizat după metodele gangsterilor americani, fără concursul interesant sau — în cele mai multe cazuri — inițiativa jidovului.

Nu există jidov, care, în interesul neamului nostru, să se desbrace de haina de corupător, escroc, gangster, anarhist, etc., spre a se identifica cu poporul de baștină.

Toți jidanii sunt la fel, când este vorba de interes iudaic; și, după cum se știe, jidanii, credincioși ordinelor Alianței Izraelite, nu au, nu pot avea alte interese, decât acelea ale «neamului ales»!

Să revenim însă la subiectul nostru.

Am arătat în reportagiile apărute, cum este furat statul de către jidanii spirtari dintre Prut și Nistru.

De data aceasta, îndrăznesc să arăt opiniei publice românești, cum a fost posibilă săvârșirea unei formidabile hoții — de pe urma căreia, statul pierde sute de milioane de lei — de către jidanii proprietari de mori din Basarabia.

FRAUDELE MORARILOR DIN CHIȘINAU

Cetitorii noștri își amintesc, desigur, de faimoasa afacere, descoperită acum un an la Chișinău. E vorba de o cercetare, făcută de d. ing. Inspector general Ștefan I. Goangea din ministerul de agricultură și domenii, referitor la fraudele săvârșite de jidanii morari Cogan, Wexler, Cornelit-Naht din Chișinău.

S'au confiscat registre, au fost arestați funcționari fiscali, bănuiți că au tolerat fraudele, s'au făcut intervenții în Parlament „pentru urgentarea cercetărilor și, mai ales, pentru NEARESTAREA jidanilor tâlhari, cari au pus milioanele la bătaie, s'au luat măsuri, (de către reprezentanții kahalului) ca morarii din restul Basarabiei, ba chiar din toată țara, să se pună în gardă, spre a nu se pomeni cu intransigentul inspector general «în vizită la mori».

In acelaș timp, a început ofensiva coruperii. Și, suntem siguri de ce spunem, numai datorită funcționarilor corupți s'a ajuns — după cum veți vedea — la mușamalizarea afacerii!

Parlamentari, funcționari fiscali, mici și mari, s'au uns cu.. făină, devenind cei mai «devotați» apărători ai morarilor.

CUM PROCEDAU MORARII

După cum rezultă din actele de anchetă, caracatițele galițiene aveau o serie de sisteme de-a frusta fiscul.

Un sistem, practicat în momentul descoperirii fraudelor, era: 1. Neintroducerea în registrele morii a cantităților de grâu și secară, intrate în magazie pe baza căror registre, se percepeau taxele respective (impozit proporțional, taxa de consumație, impozitul pe lux și cifra de afaceri și timbrul, conf. art. 75 din legea C. D.) și 2. Pentru a nu plăti amenda, în caz de descoperirea fraudelor, arendarea morii unor persoane insolvabile (rude, sau funcționari particulari).

Toate morile procedau aidoma.

Ne vom ocupa aci de moara jidovului S. WEXLER, care o arendase, făcând un contract fictiv, rudei sale ARON PASCAR, individ insolvabil.

Această moară a introdus, fără a înregistra în scripte, dela 1 Aprilie la 31 Decembrie 1935, 1.607.366 grâu, secară și secrjoacă, (se înțelege că a introdus mai mare cantitate, ani dearândul, dar nu s'a putut descoperi, mai bine zis nu s'a vrut să se descopere: organele de control erau salariate de moară, în acest scop).

In consecință jidanul S. Wexler a fost amendat:

1. La legea timbrului, lei 105.638.
2. Impozit proporțional (calculat cu 1.40 la sută la valoarea de 7.545.550 lei) drept amendă egală cu de 3 ori impozitul propr. lei 316.914.
3. Taxa de consumație, lei 2.503.270.
4. Imp. pe lux și cifra de afaceri, lei 223.250.

Total lei 3.149.122

Toate morile, adică: Moara T. M. Gogan, I. Schwartzberg, S. Wexler și Corenblith-Naht, după fraudele descoperite dela 10 Iulie — 31 Decembrie 1935, urmau să plătească o amendă de lei 17.399.050.

Până astăzi, nu s'a plătit însă nici un leu. Vom vedea altădată din care cauză se întârzie încasarea amenzilor.

In numerile viitoare vom face o comparație între taxele încasate de fisc, înainte de descoperirea fraudelor și după descoperire, spre a se vedea cât de îndrăzneț au furat morarii jidani.

Sergiu Florescu

Studenții la vatră

Eri 5 Martie s'au făcut ultimele transporturi de studenți din centrele universitare către provincie.

In București ca și în toate celelalte centre universitare a fost liniște și ordine desăvârșită. Nici un incident. Nici o împotrivire.

In locurile lor, au rămas baionete... și poliție. In primul rând nu se știe cât timp va dura această vacanță forțată și neprevăzută; apoi de ce au fost trimiși acasă? Pentrucă — slavă Domnului — ei au mers permanent pe drumul culturii și al demnității. Ei n'au provocat cu nimic au fost tot timpul disciplinați și ordonați. Examenele au rămas baltă. Situația școlară îngreuiată.

In afară de asta, o serie întreagă de alte mici încurcături cari, desigur, vor fi rezolvate prin forța împrejurărilor. Ei sunt, doară, hărăziți la orice. Intâmpină totul și depășesc totul, ce la prima vedere pare nefiresc și chiar cu neputință.

In realitate totul este normal. Foarte normal, chiar durerea lor.

La vatră vor ceti povești și își vor depăna gândul. Părinții, rudele vor fi puși în curent cu ultimele evenimente politice și sociale, din țară și de peste hotare.

Vor veni din nou la București și fiecare își va relua locul, să sperăm că până atunci căminurile își vor recăpăta proprietatea.

Credem că așa zisele «cartiere universitare» vor rămâne tot cele de azi.

Dar viața universității a rămas și mai departe...fără studenți, fără tinerețe, fără dureri, peste truda și răspunderea din fiecare moment.

Primăvara verde vă așteaptă camarazi, voioși, refăcuți sufletește și cu inimile pline ca niște ciorchini încărcați de rod.

VL. TRAIAN

FINANTE ȘI COMERT

Dela comitetul național român

Congresul dela Berlin al Camerei de comerț internaționale

La 5 Martie 1937 are loc la Paris ședința consiliului de administrație al Camerei de comerț internaționale, care se va ocupa în special de organizarea celui de al noulea congres al acestei Camere, ce se va ține la Berlin între 28 Iunie și 3 Iulie 1937.

Programul provizoriu al acestui congres a fost fixat încă dela 16 Octombrie 1936, iar în ședința de astăzi acest program va primi forma definitivă.

In linii generale acest program provizoriu nu va suferi modificări radicale și de aceea credem necesar să punem în evidență problemele mai principale înscrise în ordinea de zi.

Inainte de a enumăra problemele cari se vor desbate, este util să se cunoască felul de lucru al acestui important congres.

In fiecare zi la orele 15 se va ține câte o ședință plenară, iar dimineața la orele 10 se vor ține ședințele pe comisiuni.

In ședințele plenare se vor discuta problemele economice de actualitate economică generală, iar în ședințele pe comisiuni, se vor desbate problemele tehnice din cari cea mai mare parte au fost studiate de comitetele tehnice ale Camerei de comerț internaționale.

In ce privește ședințele plenare, problemele au fost grupate în patru categorii ,prima relativă la *supraproducția și lipsa de materii prime*. In cadrul acestei probleme se va examina situațiunea provocată de supraproducția unora din materiile prime și din lipsa altora, precum și măsurile ce s'au luat și ar fi de aplicat pentru controlul producției și a prețurilor materiilor prime și produselor alimentare, în special chestiunea restricțiunilor circulației produselor. In aceeași ședință se va discuta problema prăbușirei puterii de cumpărare pe piețele mondiale și condițiunile unei restaurări a acestor piețe mondiale de materii prime și produse alimentare, precum și restabilirea unui sistem internațional al prețurilor.

ECONOMIA ORGANIZATA

In a doua ședință plenară se va discuta economia organizată *care va cuprinde reajustările pentru a face față evoluției constante a economiei; efectele cu scadență îndepărtată a măsurilor intervenționiste luate cu titlul temporar; organizarea concertată a industriei de către producătorii înșiși și tendința generală către coordonare; măsurile de control a producției și prețurilor cu efectele lor din punct de vedere al distribuției și al consumațiunii; diverse forme de intervenționism guvernamental; declinul liberei concurențe și în fine, importanța inițiativei individuale și a profitului ca elemente de dinamism economic.*

NAȚIONALISMUL ECONOMIC

In ședința plenară dela 1 Iulie 1937, se va discuta naționalismul economic. In legătură cu această problemă se vor discuta tendința către autarhie; repercusiunile naționalismului economic asupra nivelului de existență a popoarelor și asupra desvoltării industriei și agriculturii. Mișcările demografice. Ruptura circuitului în schimburile plurilaterale; semnificarea veritabilă a balanței plăților; a balanței comerciale și a balanței mânei de lucru; importanța diviziunii internaționale a muncii și, în fine, perspectivele înlăturării piedicilor comerțului mondial.

Participarea Comitetului Național Român la desbaterea ședințelor plenare

***D. profesor* Mihail Manoilescu, *președintele comitetului național român, va vorbi în ședința plenară dela 1 Iulie 1937 a congresului dela Berlin, tratând despre problema* naționalismul economic.**

PROBLEME TECHNICE

După cum am arătat dela început congresul va lucra ni fiecare dimineață în comisiuni speciale, pentru examinarea și soluționarea următoarelor probleme technice mai importante: politica monetară; politica financiară; înțelegerile internaționale; politica comercială cu anexele ei: distribuția, publicitatea, technica vamală, bursele de mărfuri, transporturile comunicațiilor internaționale; statutul societăților străine, dubla impunere, termenii comerciali, arbitrajul comercial internațional și protecțiunea proprietății industriale. tanți ai 44 țări.

Plățile pentru Polonia

Conform noului acord de plăți romăno-polone, intrat în vigoare la 25 Februarie a. c., plățile pentru Polonia urmează a se face prin Institutul polonez de clearing «Polski Instytut Rozrochonkowy» din Varșovia.

Convertirea în zloți a sumelor vărsate în lei, pentru plata importurilor, cât și deconturile către exportatori, vor fi calculate pe baza cursului de 19 lei zlotul. In legătură cu aceasta Banca Națională a trimis dispozițiuni sucursalelor din provincie.

Prețul sulfatului de cupru

Ministerul industriei și comerțului a stabilit că prețul sulfatului de cupru, vândut de fabrici în vagoane întregi a 10.000 kg. franco orice gară de destinație, inclusiv ambalajul în saci și inclusiv taxa cifrei de afaceri, va fi pentru orice cumpărător de lei 20,50 kg. brutto per netto.

Acordarea supracotelor pe trimestrul I

Supracotele de import și export, pe trimestrul I, vor fi acordate, după 10 Martie, când se va cunoaște disponibilul restant succesibil de a fi utilizat pentru acoperirea lor.

Luni vor începe la ministerul industriei și comerțului, discuțiunile în jurul repartiției acestor supra cote.

Statul preia datoriile fostei direcțiuni generale C. F. R.

Prin convenția din 23 August 1929, intervenită între ministerul de finanțe și regia aut. C.F.R., s'a hotărât ca Statul să ia în sarcina sa plata tuturor datoriilor fostei direcțiuni generale C.F.R. din exerciții anterioare datei de 1 Ianuarie 1926, ca o compensaje forfetară a sumelor datorate de către Stat pentru transporturile și serviciile efectuate de acea Regie, cu taxe creditate pentru diferite ministere din exerc. 1926—1928 inclusiv.

Ca o consecință a acestei convenții, ministerele au fost autorizate prin J. C. M. Nr. 731 din 26 Aprilie 1934, scadă din scripte oate sumele pe care statul le datora regiei autonome C. F. R. pe acele exerciții.

Dela 1 Ianuarie 1929, regia autonomă C. F. R. a continuat să presteze tot pe credit diferite servicii ministerelor, cari n'au fost complet lichidate.

In acelaș timp, regia autonomă C. F. R., nu a plătit decât în parte ministerului, impozitele pe salarii, taxa de înregistrare la facturile furnizorilor și nici casei generale de pensiuni, subvențiile și reținerile de 10 la sută asupra salariilor.

Pentru lichidarea acestei situațiuni, s'a dispus verificarea și stabilirea pe bază de acte justificative, a sumelor pretinse de regia aut. C.F.R., dela ministere și acelor cuvenite ministerului și casei generale de Pensiuni.

Rezultatul acestor verificări este următorul:

1) Sumă datorată de ministere regiei aut. C. F. R. din exerc. 1929-935/936: Lei 1.871.115.326;

2) Suma datorată minist. de finanțe de regia aut. C.F.R.: lei 752.859.587;

3) Idem Casei G-le de Pensiuni din exerc. 1928-1935/936: lei 963.949.957;

Rest în favoarea regiei aut. C. F. R.: lei 153.805.782.

Se adaogă datoria Dir. Speciale P. T. T. din exerc. 1930—1935/936 preluată de minister, lei 161.176.024.

Sold în favoarea R. A. C. F. R. lei 314.981.806.

Datoria C. F. R. către Casa Generală de Pensiuni de lei 963.949.957 a fost scăzută din soldul debitor al ministerului de lei 1.871.115.326 și achitată deja de ministerul de finanțe acelei Case în titluri de rentă 8 la sută din 1935.

Soldul dcl ei 314.981.806 stabilit în favoarea regiei aut. C.F.R. urmează să fie achitat în titluri de rentă ale împrumutului de consolidare 3 %/1935.

Dela Liga Navală Română

Liga navală română, pentru grabnica construire a unei nave școală «Mircea» lansează un apel din care spicuim următoarele :

Români,

«Prin voința Atotputernicului și prin vrednicia românească, neamul nostru după veacuri de neîncetată străduință s'a așezat deapururea la Dunăre și Marea Neagră.

Amândouă aceste frumoase și prețioase daruri ale naturii ne chiamă și ne îndeamnă să le îmbrățișăm cu drag și să folosim nesfârșitele lor bunuri».

Apoi mai departe spune :

«Destoinicia marinărească românii și-au câștigat-o pe nava-școală bricul «Mircea» pe care dela 1882 au trecut toți cei care au învățat și au răspândit apoi știința marinărească la noi. Și nu este marinar român care direct sau prin alții să nu-și fi însușit meseria aceasta de cât prin școala lui «Mircea».

Fără «Mircea» noi nu am fi avut marinari, deci «nici marină națională», căci personalul e sufletul navei.

Români,

Dar vremea care îmbătrânește pe toți și toate, l'a îmbătrânit și pe «Mircea». Și iată-l pe sprintenul și elegantul «Mircea» gârbovit sub greutatea anilor, scos din serviciu și legat la cheu pentru totdeauna».

Apel

Către d-nii președinți de asociații, de foști luptători și membrii lor, precum și către toți bunii români creștini

După cum știți asociația «Făuritorii României Mari» aflând de trista situație în care se găsește Sf. Biserică Adormirea Maicei Domnului «Răzvan» din calea Moșilor No. 6, intrarea prin ulicioară, întrucât atât în zilele de sărbătoare, cât și duminicile, ecoul rugăciunilor închinate bunului Dumnezeu de către inimosul preot al acestei biserici, sună a pustiu; căci clădirile ridicate de străinii de neam și religiune a acoperit văzul acestui vechi și Sf. locaș, care odinioară era neîncăpător străbunilor noștri. Dorința vie a Asociațiunei noastre ce are la sânul ei pe bravii luptători din marele război mondial, care au sângerat pentru cultul virtuțiilor creștinești, precum și pe tinerii luptători și femei voluntare, care știu că izbânda și realizarea visului nostru milenar, fericirea țării și a poporului nostru românesc, nu s'a înfăptuit de cât cu ajutorul Sf. Cruci a Mântuitorului Isus Christos.

INFORMAȚIUNI

Comitetul de direcție de pe lângă reglementarea importului, a luat în discuție posibilitatea acordării de supra cote la import, pentru trim. I 1937.

Deocamdată, se dă ca sigură acordarea supra-cotelor din Austria și Cehoslovacia și probabil din Anglia.

O hotărâre definitivă, nu s'a luat.

Examenul oral pentru gradul de inginer agronom inspector va începe Joi 11 Martie a. c., ora 8 a. m. în palatul ministerului de agricultură și domenii, camera No. 7.

Inginerii agronomi șefi ale căror nume încep cu literile A—C se vor prezenta la examen în ziua de 11 Martie; Cei cu literile D—I la 12 Martie; Cei cu literile K—R, la 13 Martie; Cei cu literile S—Z la 14 Martie.

Oficiul pentru controlul importului de pe lângă direcția reglementării comerțului exterior, studiază posibilitățile de a clasa pe negustorii și industriașii importatori în două categorii bine distincte, după felul importului, posibilitățile comerciale sau industriale și zicem după naționalitate.

Aceasta pentru o mai dreaptă repartizare a importului și pentru a putea fi mai ușor controlată activitatea importatorilor.

Toți membrii cercului de studii edilitare și propagandă naționalistă de pe lângă organizația circ. 16 «Frontul Românesc» sunt convocați mâine Duminică 7 Martie ora 10 a. m., la sediul din strada Agricultori 11, pentru a discuta și stabili programul secțiunilor edilitare.

La secțiunea de viticultură și horticultură din I. C. A. R. în cursul acestei săptămâni este deschisă o expoziție de fructe.

Pentru Sâmbătă 6 Martie a. c. ora 16 sunt invitați la această expoziție toți d-nii ing. agronomi și specialiștii în horticultură a lua parte la degustarea fructelor ce se va face cu ocazia închiderei.

Aseară s'a întrunit la Uniunea Camerelor de agricultură, comisia pentru valorificarea grâului, sub președinția d-lui ministru M. Negură, rezolvând chestiunile la ordinea zilei.

Eri seara s'a întrunit comitetul Bursei de efecte și acțiuni.

Examinându-se cererea agenților oficiali, s'a decis ca Bursa să nu mai lucreze Sâmbătă.

Cercurile nr. 3 și 6 din Svastica de Foc țin ședință comună Duminică 7 Martie ora 9 seara la sediul grupului III din Calea 13 Septembrie nr. 18.

Pot participa și simpatizanții.

Munca românească

Impotriva nedreptăților strigătoare la cer ce se săvârșesc împotriva asiguraților Casei Centrale a meseriilor

Comunicarea făcută la Senat de către d. prof. M. Manoilescu

Am onoarea a atrage atențiunea d-lui ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, asupra unei nedreptăți pe care o crează legea pentru unificarea asigurărilor sociale din 8 Aprilie 1933 prin art. 22 al cărui conținut este următorul:

«După moartea unui asigurat pensionar, care avea pensie din fondul de asigurare, urmașii cu dreptul la pensie după cum urmează:

«a) Soția sau soțul legitim al unui pensionar are dreptul la 50 la sută din pensia decedatului, când se constată că se găsește în neputință de a munci și când dovedește starea de sărăcie cu un act de paupertate eliberat de Administrația Financiară respectivă».

Iar ultimul aliniat al acestui articol adaugă:

«Când situația materială a urmașilor sau soțului supraviețuitor s'a îmbunătățit, sau când neputința de lucru a dispărut, Casa Centrală poa te dispune suspendarea pensiei».

«Va să zică soția sau soțul unui pensionar decedat, ca să poată primi 50% din pensia decedatului, trebue să se găsească neapărat în neputință de a munci și să dovedească starea de sărăcie.

«Or cum se face constatarea că cel îndreptățit la pensie se găsește în neputința de a munci?

FORMALITATI ENERVANTE

«In primul rând trebue să se prezinte înaintea medicului șef la Casa de asigurare respectivă. Dacă aceasta constată neputința de a munci, aproape în toate cazurile, hotărâre dată este atacată cu apel de direcțiunea Casei. Dacă însă medicul șef constată că îndreptățitul la pensie este în stare de a munci, atunci îi revine acestuia obligațiunea de a face apel. Deci în orice caz chestiunea neputinței de a munci nu se tranșează decât în fața Comisiunei de apel, care își are sediul la București. Așa dar, pentru a-și căpăta drepturile sale, urmașul unui pensionar, trebuie să facă cel puțin un drum până la sediul Casei de asigurare și unul la București la Comisiunea de apel.

POT FACE SARACII CHELTUELI INGADUITE NUMAI BOGAȚILOR

«Ori, o condițiune indispensabilă legei pentru a acorda pensie este să facă și dovada sărăciei. Cum se poate dar impune unui om cu act de sărăcie în regulă, să facă voiajuri costisitoare pentru a-și câștiga drepturile sale?

«Dar chiar odată stabilit dreptul la aceleași comisiuni, ca să se constate dacă nu cumva incapacitatea de a lucra a încetat.

«Și apoi chiar admițând că un om este capabil de muncă, dar dacă este sărac și nu are unde munci, trebue oare să fie lipsit de drepturile sale și lăsat muritor de foame?

SE IMPUNE O MODIFICARE A LEGII

«Este evident o mare nedreptate ce se face urmașilor pensionarilor și un isvor de nesfârșite nemulțumiri pentru ei și de aceia rog pe domnul ministru al muncii să binevoiască a veni cu o modificare a art. 22 al legii de unificare a asigurărilor sociale, în sensul ca urmașii pensionarilor care aveau pensia din fondul de asigurare, să aibă dreptul la pensie, fără a mai face dovada că sunt incapabili de a munci.

«In legătură cu aceasta, semnalez d-lui ministru și un abuz care se face de către organele Caselor de asigurări, cu urmașii pensionarilor minieri, care primesc pensia din fondul Caselor Miniere Frățești.

«Acești urmași conform art. 14 din decizia ministerială No. 137.284 din 12 Februarie 1934, au dreptul la pensie fără a face dovada incapacității de muncă. Cu toate acestea, prin abuz, li se cere să facă această dovadă, ca în art. 22 din lege.

«(Dovadă cererea adresată de văduva Corhan Maria, Comisiunei de apel la București). Rog pe domnul ministru a da dispozițiuni, ca până la modificarea legii așa cum am rugat mai sus, să se facă strictă aplicare a art. 14 din Decizia No. 137.284-934, în ce privește pe urmașii pensionarilor minieri, membrii ai Caselor Miniere Frățești.

Problema somajului în Germania

Incă dela începutul crizei economice universale și în prezența reduselor posibilități de muncă ce au rezultat din acest fapt, s'a accentuat foarte rapid și în proporții nemai pomenite șomajul în industria germană de export. Punctul culminant al crizei a fost atins în 1932, cu 6.128.000 de șomeuri înscriși și constatați oficial. Media anuală era de 5.600.000 de persoane complect lipsite de lucru, pe cari statul era obligat să-i întrețină de bine de rău.

Pentru a remedia această stare de lucruri, în 1933 s'a inaugurat așa zisa bătălie a muncii. Pe piața interioară se produse imediat, drept consecință, o reluare metodică a afacerilor, concomitent cu punerea în mișcare a întreprinderilor industriale amorțite.

Massivele comenzi publice, n'au închis însă cu totul ușa inițiativei private a industriașilor și antreprenorilor. Dimpotrivă, s'a făcut chiar încercarea de a se stabili această inițiativă la un anume nivel, dat fiind că autoritățile germane nu privesc drept serioasă nici o încercare de însănătoșire economică ce n'ar implica și o colaborare a inițiativei private.

In această privință e de observat că vestitele autostrade ale Reichului cari au stârnit admirația tuturor experților în materie, constitue unul din cele mai strălucite exemple în ceea ce privește eficacitatea intervenției publice ca stimulent pentru viața economică în general.

In urma acestor intervențiuni cărora venea să se adaoge acțiunea de înarmare cu comenzile sale considerabile, numărul de șomeuri a scăzut de la mai mult de șase milioane în 1932, la patru milioane jumătate în 1933, la două milioane șapte sute de mii în 1934, la două milioane două sute de mii în 1935 și în fine, la un milion jumătate în 1936.

In luna Octombrie a acestui ultim an, în mod deosebit favorizat de conjunctură, s'a obținut chiar minimul de mai puțin de un milion.

*

Se poate vedea de aci, că, chiar și în viața economică cea mai prozaică e valabilă concepția eroică a vieții. Și că statul, cu condițiunea de a fi diriguit de o elită conștientă, disciplinată și energică, poate dirigui în mod ferm, toate complexele fenomene ale vieții naționale. b.

Intrunirea comercianților alimentari

Pentru a protesta contra urcării taxelor asupra berei, care duc fatal la ruinarea comercianților berari și pentru a aviza la măsurile de luat în chestiunile de revendicări ale comerțului alimentar. Asociația alimentară din România, convoacă pe toți comercianții de ramura băuturi și alimente, la o întrunire publică, Duminică 7 Martie, ora 10 dim., în sala «Transilvania» din Bd. Schitu Măgureanu 6.

Se vor discuta noile urcări de taxe pe consumație, taxele sanitare, impozitele și timbrele de aviație, extinderea patentei fixe, modificarea legii monopolului alcoolului, brevetele podgorenilor, repausul duminical și vadul comer-

Ministerul sănătății dă asistență funcționarilor publici tuberculoși

In urma unei hotărâri demne de toată lauda, Ministerul sănătății va da prin completarea art. 87 din legea sanitară, sprijinul său.

Se prevede prin noul proect de lege al d-lui dr. I. Costinescu, ministrul sănătății, că toți funcționarii publici sau ai caselor autonome care nu vor mai putea presta serviciul, vor primi în decursul a trei ani de zile salariul întreg, iar doi ani după aceasta, numai jumătate.

Proectul mai prevede, că în tot acest timp, bolnavii vor fi internați în mod obligatoriu în sanatoriile Ligii contra tuberculozei.

Socotim măsura binevenită și oportună, deși necesitatea ei era încă de mult simțită în rândul funcționarilor publici tuberculoși fără sprijin.

300 locuitori ai unei comune cer dreptate M. Sale Regelui

300 locuitori din com. I. G. Duca jud. Buzău, sfârtecați de durere supun M. S. Regelui o jalbă cu una din nevoile ce-i apasă mai desnădăjduitor.

Pășunea comunală le-a fost înstrăinată de către actualul primar liberal în condițiuni ce calcă art. 3 din legea pentru organizarea, exploatarea și administrarea pășunelor din 1928.

Islazul a fost vândut la 76 cetățeni ai comunelor I. G. Duca și Ulmeni jud. Buzău.

„S'au înfruptat din acest bun al comunei noastre dezertori ai marelui războí și politiciani înstăriți. Chiar când legea ar fi admis înstrăinarea islazului, nu aveau dreptate să cumpere vreo parcelă din pășune".

Și nici alt islaz în condițiuni mai bune nu mai e cu putință să le cumpere.

Se spune că primarul comunei ar fi făcut hatârul celor 76 cetățeni pentru ca să-și asigure o frumușică zestre electorală în vederea alegerilor viitoare.

„Nedreptatea ce ni se face este strigătoare la cer! Faceți, Majestate ca nedreptatea să fie reparată. Bunătatea și dragostea Majestății Voastre, sunt singura noastră nădejde".

ATENȚIUNE! IN PATRU LUNI **167.112 câștiguri** IN VALOARE DE **429.070.200 LEI**

Priviți planul acesta:

PLANUL DE TRAGERE AL LOTERIEI DE STAT PE CLASE

LOTERIA 13 — CONEXATĂ CU LOTERIA UNIUNII FUNDAȚIILOR CULTURALE REGALE — SISTEM MIXT

70.000 NUMERE ÎN 3 SERII (210.000 LOZURI) ȘI 4 CLASE CU 167.112 CÂȘTIGURI

CLASA INTÂIA — Tragerea: 15 Martie 1937

Câștiguri	Lei	Total lei	Câștiguri	Lei	Total lei
3	1.000.000	3.000.000	3	1.000.000	3.000.000
[illegible]	[illegible]	1.500.000	6	200.000	1.200.000
[illegible]	[illegible]	600.000	9	100.000	900.000
[illegible]	100.000	600.000	12	50.000	600.000
[illegible]	50.000	600.000	60	10.000	600.000
[illegible]	20.000	300.000	120	5.000	600.000
[illegible]	10.000	1.000.000	600	2.000	1.200.000
[illegible]	4.000	3.600.000	8400	228	1.915.200
[illegible]	1.597	10.029.600	9210 câștiguri		Lei 10.015.200
7350 câștiguri		Lei 31.309.600			

Total 16.560 câștiguri în valoare de Lei 31.324.800

CLASA DOUA — Tragerea: 15 Aprilie 1937

Câștiguri	Lei	Total lei	Câștiguri	Lei	Total lei
3	1.000.000	3.000.000	3	1.000.000	3.000.000
[illegible]	500.000	1.500.000	6	200.000	1.200.000
[illegible]	200.000	600.000	9	100.000	900.000
[illegible]	100.000	600.000	12	50.000	600.000
[illegible]	50.000	600.000	60	10.000	600.000
[illegible]	20.000	300.000	120	5.000	600.000
[illegible]	10.000	1.080.000	600	2.000	1.200.000
[illegible]	5.000	4.500.000	8400	228	1.915.200
6300	2.272	14.313.600	9210 câștiguri		Lei 10.015.200
7350 câștiguri		Lei 26.493.600			

Total 16.560 câștiguri în valoare de Lei 36.508.800

Prețul lozului asupra Apelei	1/1	3/4	2/4	1/4
Pentru toate 4 clasele . . . Lei	3.200	2.400	1.600	800
Pentru fiecare clasă . . . Lei	800	600	400	200

CLASA TREIA — Tragerea: 15 Mai 1937

Câștiguri	Lei	Total lei	Câștiguri	Lei	Total lei
3	1.000.000	3.000.000	3	1.000.000	3.000.000
3	500.000	1.500.000	6	200.000	1.200.000
3	200.000	600.000	9	100.000	900.000
6	100.000	600.000	12	50.000	600.000
12	50.000	600.000	60	10.000	600.000
15	25.000	375.000	120	5.000	600.000
108	15.000	1.620.000	600	2.000	1.200.000
900	6.000	5.400.000	8400	228	1.915.200
6300	2.950	[illegible]	9210 câștiguri		Lei 10.015.200
7350 câștiguri		Lei 32.317.800			

Total 16.560 câștiguri în valoare de Lei 42.333.000

CLASA PATRA — Tragerea: 15 Iunie 1937

Câștiguri	Lei	Total lei	Câștiguri	Lei	Total lei
3	6.000.000	18.000.000	18	1.000.000	18.000.000
3	2.000.000	6.000.000	24	100.000	2.400.000
6	1.000.000	6.000.000	36	70.000	2.520.000
12	400.000	4.800.000	90	20.000	1.800.000
30	200.000	6.000.000	180	10.000	1.800.000
135	100.000	13.500.000	750	4.000	3.000.000
150	70.000	10.500.000	67200	228	[illegible]
225	30.000	6.750.000	68298 câștiguri		Lei 44.541.600
300	20.000	6.000.000			
6300	7.000	44.100.000			
42000	[illegible]	132.713.000			
49164 câștiguri		Lei 274.363.000			

Total 117.432 câștiguri în valoare de Lei 318.903.600

TOTAL GENERAL **167.112** câștiguri în valoare de Lei **429.070.200**

NU FUGIȚI DE NOROC!
LOZUL LOTERIEI DE STAT ESTE CHEIA ȘANSEI!
La fiecare 15 ale lunii, oriunde ați fi, el stă de veghe PENTRU DV. IN DRUMUL AVERII.
Un loz întreg 800 lei pe clasă
Un Sfert de loz 200 lei pe clasă
CU 200 LEI PUTEȚI CÂȘTIGA UN MILION!

ULTIMA ORA

Dela Palatul Regal

COMUNICAT No. 1

Mareșalul Curții Regale face cunoscut:

1) Persoanele ce doresc a solicita audiențe la M. S. Regele trebue să trimită cererile lor scrise, în plic închis, prin poștă sau curier pe adresa Mareșalului Curții la reședința Suveranului. După Inalta Aprobare se va primi convocarea respectivă.

2) Persoanele ce au adresat petiții M. S. Regelui sau orice altă corespondență Curții Regale, vor aștepta rezultatul ce se va trimite scris la domiciliu. Este inutil ca cei interesați să vie la Palat pentru aflarea rezultatului, aceasta îngreunând lucrul birourilor și producând întârziere în executarea lucrărilor.

3) Persoanele ce doresc a vorbi Mareșalului Curții și numai pentru chestiuni în legătură cu activitatea Curții Regale, pot fi primite de 2 ori pe săptămână — Marțea și Vinerea, orele 18—19.

COMUNICATUL No. 2

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 5 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D-l Mircea Cancicov, ministru al finanțelor;

D-l dr. C. Angelescu, ministru al educației naționale;

D-l Gh. Tătărăscu, președ. consiliului de miniștri și ministru de interne.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe:

D-nii C. Garoflid, I. Cămărășescu, C. Cipăianu, Gh. Ionescu-Sisești, C. Sescioreanu, ing. Mândru.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență pe:

D-l I. Nistor, ministru al muncii;

D-l D. Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale.

Conflictul diplomatic a fost aplanat

Timp de 2 săptămâni cercurile noastre politice au fost foarte agitate pe chestiunea conflictului diplomatic, care, în fine și-a găsit deslegare. Suntem în măsură astăzi să precizăm, că, grație tactului și înțelegerii d-lui Victor Antonescu ministrul afacerilor străine, nu mai poate fi acum vorba de nici o neplăcere pentru nimeni.

D. Victor Antonescu imediat ce s'a întors dela Belgrad a avut numeroase întrevederi cu membrii guvernului, cu miniștrii noștri la Roma și Berlin și cu plenipotențiarii Italiei și Germaniei în România.

Deasemenea ministrul nostru de externe a discutat amplu asupra acestei chestiuni și cu șefii partidelor politice.

Toate inconvenientele fiind definitiv înlăturate, d. Victor Antonescu va lua astăzi sau cel mai târziu Luni, cuvântul la Cameră și Senat spre a aduce la cunoștiința Corpurilor Legiuitoare soluția definitivă a incidentului aplanat.

D. VICTOR ANTONESCU

Ultimele spasmuri ale honigmanului

Pe ziua de eri, balena honigmaniană și-a scos PENTRU ULTIMA OARA râtul infect din oceanul de noroi democratic în care se bălăcește, spre a sforăi o ULTIMA GROHAITURA de agonie, înainte de a dispare în abisurile cenușii ale ocnei.

Ca vânători harnici și cinstiți ne bucurăm foarte.

Avem de făcut însă câteva mici observații și de pus câteva întrebări:

«LUPTA» jidovească face mereu aluzie la primul său redactor. De ce nu are curajul să spună verde că pe acest prim redactor îl cheamă ALBERT HONIGMAN? Nu-i așa că-i e rușine de acest nume?

Apoi calitatea de prim redactor ni se pare de asemeni bizară, pentru că acum cinci ani, acelaș HONIGMAN era cotat drept co-director și co-proprietar al «LUPTEI».

Care e rostul acestei retrogradări?

In sfârșit, HONGMANUL se laudă că dacă se va face în fața justiției dovada certă a potlogăriilor lui, IN DOUAZECI ȘI PATRU DE ORE EL SE VA RETRAGE DIN GAZETARIE.

Oooo! Și crede el biet HONIGMAN la aman că va scăpa numai cu atât? Că nu va intra cu haine dungate și cu ghiulele la picioare în pacea augustă a salinelor?

Dar la urma urmii de ce să nu ne arătăm milostivi măcar acum și să nu-l lăsăm să se legene încă câteva zile cu această iluzie?

Paradisul din Spania comunistă

TOLEDO, 6. (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Vreo 50 civili, cu soțiile și copiii lor, au sosit ieri aici, după ce au străbătut linia frontului. Ei au declarat că nu mai pot suporta viața din satele de sub suveranitatea guvernamentalilor. Milițienii guvernului au confiscat toate alimentele, fără să lase populației nici măcar ce-i trebuie pentru satisfacerea trebuințelor celor mai vitale.

Din povestirile refugiaților mai reiese că la Madrid, pentru a se obține alimente, este nevoie de un certificat special, emanând dela trei autorități diferite.

D. Dinu Brătianu gata de luptă

Intre bătrânii pesimiști și optimiștii guvernamentali

Partidul liberal asistă de o săptămână la diferite salturi de trapez, executate de o bună parte din fruntașii săi.

Cei mai bătrâni, se pare însă, că neputându-se avânta într'o gimnastică de înălțime făcută fără plasă, ironizează, ba chiar mai mult, îi dezaprobă de pe scaun «pe echilibriști».

In această atmosferă, au fost convocate eri majoritățile parlamentare la Senat, unde d. Dinu Brătianu a prezidat iar d. Gh. Tătărăscu «reținut de alte ocupații» a socotit că tactic, este mai bine să nu vină, pentru a nu se pune în dezacord fățiș cu președintele partidului

REZERVELE D-LUI BRATIANU

In urma ultimelor pregătiri de prelungirea guvernării, din care președintele consiliului n'a căutat să facă un secret, d. Dinu Brătianu a fost primit în sânul adunărilor reunite, cu îndelungi ovații. Efuziunea de simpatie a majorităților s'a risipit după întâiul sfert de ceas al cuvântării pe care d. Dinu Brătianu o eșafodase cu venin.

După elogii și călduroase apelări la spiritul de solidaritate al partidului, în mitul căreia au cărunțit atâtea bărbi și-au pleșuvit atâtea frunți cugetătoare, după increderea pe care d-sa a căutat s'o exprime guvernării Tătărăscu, discursul d-lui Brătianu se frânge deodată ca un arc prea mult întins. Cu glas elegiac d-sa anunță întristatei adunări, subit trecută în răcorile surprizei neplăcute, apropiata stingere din viață a guvernării liberale.

D. Dinu Brătianu s'a răsbunat în clipele acelea de toate hapurile pe care le-a îngurcitat în guvernarea de trei ani și jumătate de la toți.

Dar d. Gheorghe Tătărăscu nu a fost prezent ca să confirme adunării, cel puțin printr'o complice tăcere c'a achiesat asupra acestei situații.

Deaceia celor mai mulți nu le-a venit să creadă «nu-l știi pe Dinu ?»

Dar d. Dinu de data aceasta parcă ar ști sau ar vrea ceva cu hotărire. Și d. Tătărăscu n'a venit.

Majoritățile s'au învățat inoculate cu optimismul guvernării și deaceia așteaptă să apară la trapez figura marelui gimnast care într'un salt să sboare spre funia ce vine a nouei guvernări.

Până atunci majoritarii și-au scuipat în palme și așteaptă.

STILEX

D. DINU BRATIANU

AGRESIUNEA DELA IAȘI

Adevăratele rezultate practice ale analizei unor pete de sânge

După cum am subliniat și în numărul nostru de eri, cercetările pentru descoperirea autorilor stupidei agresiuni dela Iași, au intrat brusc într'un punct mort. Se pare chiar că anchetatorii se jenează să identifice și să descopere pe adevărații făptași, din rațiuni nu tocmai așa de greu de înțeles.

Pe de altă parte, în formă de diversiune, presa jidovească a început să desfășoare o multitudine de raționamente talmudice pe tema analizei petelor de sânge care — se zice — că au fost descoperite pe haina studentului CARPEN. Unul din aceste ziare, într'un mârșav acces de rea credință a mers până acolo încât să afirme că *petele de sânge în chestiune, fac parte din aceiaș grupă cu sângele rectorului ieșan.*

Ca să vedeți ce valoare are această afirmație, CHIAR IN CAZUL CAND EA AR FI ADEVARATĂ, lucru ce nu e de loc stabilit, vom lămuri aci sumar, ce se înțelege științificește prin grupe de sânge.

Sângele întregii omeniri, din punctul de vedere al reacțiunii chimice, se împarte în patru grupe, conform cu marile diviziuni rasiale.

Astfel că sângele victimei de la Iași face parte dintr'o categorie care însumează cel puțin CINCI SUTE DE MILIOANE DE OAMENI. Iar concluzia practică, e că chiar dacă s'ar dovedi că petele de sânge de pe haina d-lui Carpen, face parte din grupa d-lui Traian Bratu și încă nu s'ar dovedi absolut nimic pozitiv.

Singurul rezultat concludent ar fi cel negativ. In sensul că dacă petele de pe haină, ar face parte dintr'o altă grupă de sânge decât acela al rectorului, atunci se poate afirma cu siguranță că studentul NU este agresorul.

Pe urmele satanei

Pentru a se sustrage dela riguroasele măsuri luate de serviciul controlului străinilor, 29 evrei, supuși străini și-au schimbat domiciliile, pentru a întârzia trecerea lor peste graniță.

D. chestor Cusin, șeful controlului străinilor, a luat toate măsurile pentru arestarea și pedepsirea Ovreilor, care au dispărut.

Situația extrem de gravă în Rusia

MOSCOVA, 6. — Știri neliniștitoare domnesc din nou în toată Rusia. Atât opoziția trotzkistă cât și cele naționaliste, devin din ce în ce mai violente. Astăzi dimineață pentru a treizecea oară s'a svonit că atentatori misterioși au căutat să răpue viața lui Stalin. Majoritatea acestor atentatori sunt foști agenți ai G. P. U.-ului.

După atentatul încercat din nou eri, Stalin a convocat de urgență la Kremlin pe Kalinin și Vorosilof cu care s'a consfătuit timp îndelungat.

Garda personală a dictatorului a fost întărită cu încă 1000 de soldați.

Stalin este prizonier în biroul său personal. Toate ușile și coridoarele Kremlinului sunt sever păzite de gărzi roșii.

Nimeni nu mai are acces în Kremlin. Nici chiar cei mai apropiați partizani ai lui Stalin.

In toate cercurile domnește o vie emoție. Instituțiile publice sunt și mai sever păzite ca până acum.

Populația stă mai mult în case. Străzile Moscovei sunt aproape pustii.

STALIN

Dictatura militară este prevestită ca ceva de neînlăturat.

Demisia d-lui profesor N. Iorga din învățământul superior

Atitudinea lipită de tact și de colegialitate a d-lui rector STOICESCU în manifestările sale publice nu numai că a stârnit indignarea cercurilor universitare — atât profesorale cât și studențești, — dar a determinat și pe d. profesor N. IORGA să demisioneze din învățământul superior.

In scrisoarea sa de demisie, d. prof. Iorga a subliniat CA NU MAI POATE RAMANE SA PROFESEZE INTR'O UNIVERSITATE CARE SE CONDUCE CU BICIUL.

D. dr. ANGHELESCU, ministrul instrucțiunii, a respins însă printr'o adresă demisia d-lui profesor Iorga. Această adresă constitue nu numai un omagiu profund adus activității culturale a ilustrului cărturar NICOLAE IORGA, dar și un blam sever, îndreptat împotriva rectorului STOICESCU.

Se așteaptă acum ca și d. rector Stoicescu, să tragă singura consecință posibilă a nesocotințelor sale.

Ședința Senatului

In ședința Senatului de astăzi dimineață, ședință ce a fost convocată în mod excepțional, d. D. R. IOANITESCU și-a continuat discursul asupra legii învățământului superior.

In continuare vor lua cuvântul d-nii senatori Stoichiță, Emil Dinescu raportorul legii și d. dr. C. Angelescu, ministrul Educației Naționale.

Securitate colectivă și pace indivizibilă

Iată două noțiuni cu care Parisul, Geneva, Praga, Moscova jonglează într'una și pe care presa jidovească le repetă sistematic, vrând să ne convingă că ar trebui să fie alfa și omega politicei externe românești.

Ce înseamnă aceste numiri rebarbative?

Securitatea colectivă se opune securității naționale individuale. Ințelesul acestei formule este că siguranța unuia nu găsește mai bună garanție decât în siguranța tuturor, căci pacea este indivizibilă.

Intr'adevăr a doua formulă completează pe cea dintâi. Interdependența economică, morală, culturală, politică a lumii e atât de puternică, încât războiul tinde să devină planetar. Deci împiedecarea oricărui război, poate de asistență planetară dacă se poate, alianța tuturor împotriva agresorului.

Cine are interesul să ducă o politică bazată pe asemenea formule? Firește cei ce se simt amenințați. Franța, care are în fața ei colosul german, Cehoslovacia, dușmănită tot de Reich. Rusia Sovietică — provocătoarea — Rusia Sovietică de acum zece ani amenințată cu strivirea între guvernul german și sabia japoneză.

Bine ,dar România are un interes evident să păstreze pacea? De ce nu i-ar conveni securitatea colectivă și pacea indivizibilă?

Firește că-i convin. Noi suntem mulțumiți cu ce avem și nu râvnim la bunul altuia. Ar fi deci, admirabil ca toate popoarele să trăiască ca frații, sub ocrotirea mamei unanime: Liga Națiunilor.

Ar fi... Din nenorocire nu este!

Sunt națiuni care — pe drept sau pe nedrept—se socot nedreptățite, sau care au nevoe de spațiu căci altfel se sufocă sub numărul populației. E rău că sunt, *dar sunt.*

Ce face lumea cu ele? «Să stea acasă», răspund cei cu securitatea și cu pacea indivizibilă, iar dacă nu stau, să sărim toți pe ei și să le tragem o bătae ca să-i învățăm minte sau... ca să-i mai rărim».

Și asta ar fi o soluție. Cu o singură condiție: împotriva delicventului să sară *toți* polițiștii. Aici dau faliment cei cu pacea și securitatea. Agresiuni au fost nenumărate, de la războiul cel mare încoace și coaliția împotriva agresorului nu s'a produs, *dar nici războiul mondial n'a eșit din aceste conflicte locale.*

Din 1920 încoace lumea a înregistrat: 1) războiul greco-turc (1920-1922); războiul ruso-chinez (1929); 3) războiul japono-chinez (1932 Șangai); 4) războiul dintre Bolivia și Paraguay; 5) războiul italo-abisinian.

In urma acestor războae s'au cucerit țări de zece ori cât România, s'au subjugat popoare numărând milioane de oameni — Manciuria, Abisinia — și polițiștii nu s'au văzut.

Așadar securitatea colectivă și pacea indivizibilă sunt frumoase, sunt superbe, sunt admirabile dar... nu există.

Bine, dar ce pericol rezultă pentru noi din agitarea unor formule lipsite de conținut? Rezultă un pericol foarte mare, dacă opinia publică și politica noastră externă cred în ele.

Rezultă pericolul ca România să intre într'un război *fără ca interesele ei vitale să fie în joc.* Cu alte cuvinte, să fim noi polițiști, dar nu alături de toate celelalte popoare, ci numai alături de cei care se bat pentru *interesele lor vitale.*

De aceia să nu ne lăsăm amăgiți de formule, ci să ne facem politica *noastră*. Să nu intrăm în foc decât *când* s'ar atinge cineva de Ardeal sau de Basarabia, nu când arde barba Negusului sau când Rusia ar pierde o felie din prea marele ei imperiu. România să ducă politica intereselor ei, idealurilor ei, destinelor ei, nu politica formulelor altora.

PAUL MIHAIL

ORA 2

Toți complicii honigmanilor au fost arestați

Formidabilul proces al incendiatorilor începe azi la Curtea cu Juri

In vederea începerii marelui proces al incendiatorilor ale cărui desbateri mult așteptate se inaugurează azi, toți principalii comanditari ai ziarului «LUPTA» au fost puși sub stare de arest.

Au fost arestați astfel, în afară de MORITZ BACALU și de MENDEL CONSTANTINESCU, aflați la Văcărești încă din Februarie, JEAN BACALU, care alături de AUREL ȘARF — nepotul directorilor ziarului «LUPTA», ALBERT HONIGMAN și EMIL FAGURE — au organizat și-au condus banda de incendiatori; NUHAM MUELLER, trezorierul bandei; IOSUB FESSLER, SAVELLI DVOIRIS, SOLOMON COMISIONERU, BENJAMIN BACALU și ȘLOIM KORNBLUT.

Cea mai mare parte dintre acești ovrei incendiatori sunt jidani de origină rusă, unii din ei foști cekiști, cari au venit în România cu o fantastică sete de îmbogățire prin furt, prin pradă și prin escrocherie.

Timp de cel puțin două zeci de zile cât va dura acest formidabil proces, opinia publică românească va putea să afle — în sfârșit — prin ce mijloace se întreține presa «democratică» și cine sunt protecții partidelor jidovite și demagogice.

Ca amănunt senzațional, se prevede arestarea în ședință a principalilor vinovați în această crimă, cari până astăzi au reușit să fie puși afară din cauză.

Partidul național-țărănesc începe pregătirea de congres

Sancționarea ardelenilor opozanți

După convocarea congresului general, secretariatul armenesc al partidului a început alcătuirea listelor de delegați, concomitent cu lista proscrișilor, supunând d-lui Ion Mihalache spre semnare, mai multe decrete de revocare.

In același timp, d. general Rujinschi comandantul suprem al gărzilor țărănești a fost chemat pentru a i se cere de urgență o mare mișcare în comandamentele acestor trupe șoc (nervos).

Printr'un firman special d-lui Ilie Lazăr, socotit socotit prea guraliv pentru congres, i s'au luat însemnele comandamentului de gărzi pentru Ardeal.

In fața acestor măsuri pentru «preîntâmpinarea dezordinei», fruntașii ardeleni s'au adunat într'o consfătuire aseară la d. Mihai Popovici, unde au formulat un memoriu, protestând, ce va fi înmânat astăzi d-lui Mihalache.

Ofensiva naționalistă la Madrid

MADRID, 6 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Informații din sursă particulară anunță o concentrare intensă a trupelor naționaliste în fața Madridului. Ar fi vorba de mai multe mii de oameni perfect antrenați și bine înarmați, repartizați pe mai multe divizii, dintre cari una ar fi complet motorizată.

Se pare că naționaliștii vor deslănțui, în curând, în sectorul Madrid o ofensivă în stil mare.

ECOURI ȘI POLEMICI

D. P. C. Spătaru (preot Petre Chiricuță) s'a retras din redacția «Credinții», ca o clarificare de atitudine în fața gravelor evenimente politice.

Ceiace însă nu va să zică că s'a retras din... presă.

D. dr. Ioanid, medic legist, subdirectorul institutului de toxicologie a dat o categorică desmințire informațiunii apărute eri într'un ziar, în care se afirmă că d-sa, făcând analiza sângelui găsit pe haina studentului Dumitru Carpen, ar fi declarat că petele de sânge fac parte din aceiaș grupă cu sângele rectorului Traian Bratu.

Aceiaș ziar a reprodus o declarație a d-lui dr. Ioanid, pe care d-sa n'a făcut-o. Atunci cum rămânem cu informația?

Și mai ales, cu motivele care au determinat înserarea ei

Emil Cioran lucrează intens. După «*Schimbarea la față a României*», despre care d. DRAGOȘ PROTOPOPESCU își va spune cuvântul d-sale greu, *Emil Cioran* pregătește o nouă lucrare filosofică.

Emil Cioran știe să gândească.

Emil Cioran este printre cei câțiva care știu să scrie.

Emil Cioran știe să simtă.

După retragerea grupului Radu Gyr, Nicolae Roșu, Anton Balotă și Const. Stelian, «Convorbirile Literare» sunt inexistente. D. Teigara Samurcaș pare «oarecum» insuficient pentru tradiția bătrânelor convorbiri. Eforturile d-sale sunt inutile și ridicole.

Eri după amiază a avut loc la Prefectura poliției Capitalei, conferința săptămânală de ordine, prezidată de d. g-ral Gabriel Marinescu, sub-secretar de stat la interne.

Au participat d-nii: g-ral Pârăianu, inspectorul jandarmeriei, C. Cernat, directorul siguranței și V. Parisianu, șeful poliției sociale.

La Senat s'a întrunit ieri la ora 10 jum. a. m. comisia delegată pentru legea cultelor și artelor, sub președinția d-lui Tony Iliescu, raportor fiind d. N. Bănescu.

A fost examinat proectul de lege: Organizarea teatrelor naționale, operelor române și a spectacolelor.

D. ministru al cultelor a făcut o expunere a economiei proectului.

S'au amânat cu această ocazie o serie de articole.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE